

ಲಷಕರಂಜಿ

ಮಾರ್ಚ್
1990

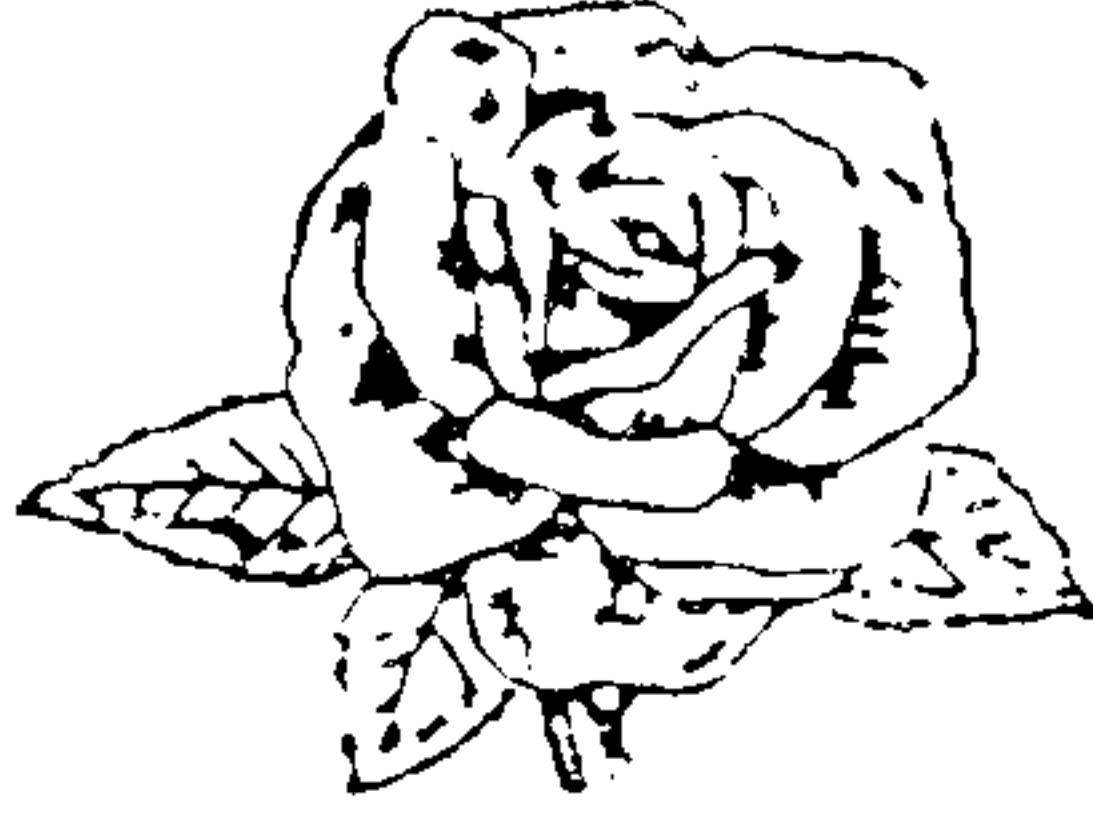
ತಿಳಿಸುಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

- ✽ ಆನಂದ್
- ✽ ದಾಶರಥಿ ವೀಕ್ಷಿತ್
- ✽ ಕಮಲಾ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ
- ✽ ಶಾಂತಾ ರಘು
- ✽ ಎಂ. ಉಪೇಂದ್ರ
- ✽ ತಿಮ್ಮ
- ✽ ಶಿವ
- ✽ ಹೆ. ಜೆ. ಭಟ್ಟ
- ✽ ಸುಮತೀಂದ್ರ ನಾಡಿಗ್

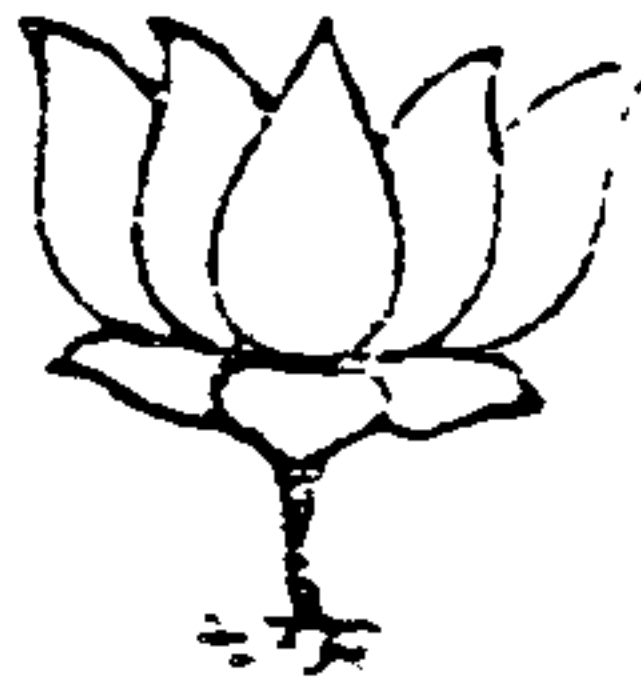
ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ : 2 ರೂ. 50 ಪೈ.

ಶಂಭಾರವಯಂಗಳೊಂಬಗೆ

ಎಸ್. ವಿ. ಆರ್. ವಿಜೇಂದ್ರೇಶ್

ಬೆಂಗಳೂರು

(ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ)

ಸಂಪುಟ ೭

ಮಾರ್ಚ್ ೧೯೯೦

ಸಂಚಿಕೆ ೪

ಎಂ. ವಿ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯ

ಅಪರಂಜಿ ಓದುಗರಿಗೆ ರಾಮಪ್ಪನ ಹೇಳಿಕೆಗಳಿಂದ ಸುಪರಿಚಿತರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಎಂ ವಿ ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯ ಇನ್ನಿಲ್ಲ. ಅಪರಂಜಿಯ ಬಗ್ಗೆ ತೀವ್ರ ಆಸಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಅಭಿಮಾನಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸಿದ್ದ ಮೇಷ್ಟ್ರು ಎಂ. ವಿ. ಸೀ, ಕಂಡಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಕಳ ಕಳಿಯಿಂದ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಹೃದಯವೈಶಾಲ್ಯ, ಅನುಕಂಪ ವಿಶ್ವಾಸಗಳನ್ನು ಅಪರಂಜಿ ಸದಾ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು.

ವಿಳಾಸ :

ಶ್ರೀ ಅ. ರಾ ಸೇ.	ಚಂದಾವಿವರ:	ವಿಳಾಸ :
ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ	ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ :	ಅಪರಂಜಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯ,
	2.ರೂ. 50 ಪ್ರೈ.	36. 6ನೆಯ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ
	ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ :	ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ
ಸಂಪಾದಕ :	25 ರೂ.	ಬೆಂಗಳೂರು-560003.
ಶಿವಕುಮಾರ್	ಅಜೀವ ಚಂದಾ :	ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ :
	250 ರೂ.	ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8ರಿಂದ 10ರವರೆಗೆ
		ಮಾತ್ರ

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಲೇಖನ	ಲೇಖಕ/ಲೇಖಿಕೆ	ಪುಟ
ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಆನಂದ್	4
ದಫೆದಾರ್ ದೇರೆಣ್ಣೋರು.	ದಾಶರಥಿ ದೀಕ್ಷಿತ್	6
ಕ್ರಂಬಲ್ ಬೇಕ್ ಕೂಕೀಸ್	ಕಮಲಾ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ	13
ಕುರಿಗಳು	ಶಾಂತಾ ರಘು	17
ಮದ್ಯ ಮತ್ತು ಮಾನಿನಿ.	ಎಂ. ಉಪೇಂದ್ರ	22
ನಕ್ಕಾಂವಾ ಗೆದ್ದಾಂವಾ	ಶೀನಾ	25
“ಮದುವೆಯ ಉಡುಗೊರೆ”ಯ ವಿಮರ್ಶೆ		32
ಹೊಸ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಪದಗಳು.	ಶಿವ	35
ಮಿಸ್ ಮೇಯೋ ಮತ್ತು ನಾನಾ	ವಿ. ಜ. ಭಟ್ಟ	37

ಮುದ್ರಣ ಯಂತ್ರದ ತೊಂದರೆಯಿಂದಾಗಿ
ಈ ಸಂಚಿಕೆಯ ವಿಳಂಬಕ್ಕೆ ವಿಷಾದಿಸುತ್ತೇವೆ

—ಸಂಪಾದಕ

ಮುದ್ರಣ : ಇಂಪ್ರೆಷನ್ಸ್, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು,
ದೂರವಾಣಿ : 34 21 44

ಅಪರಂಜಿ

(ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ)

ಸಂಪುಟ-೭

ಮಾರ್ಚ್ ೧೯೯೦

ಸಂಚಿಕೆ-೬

ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯ, ಕಿಂಜೋತಿರಯಂ ಪುರುಷ ಇತಿ.

—ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕ

ಇವನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುವೆನೆಂದು ಬಂದ ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯನನ್ನು ಜನಕನು 'ಈ ಪುರುಷನಿಗೆ ಜೋತಿ ಯಾವುದು ?, ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

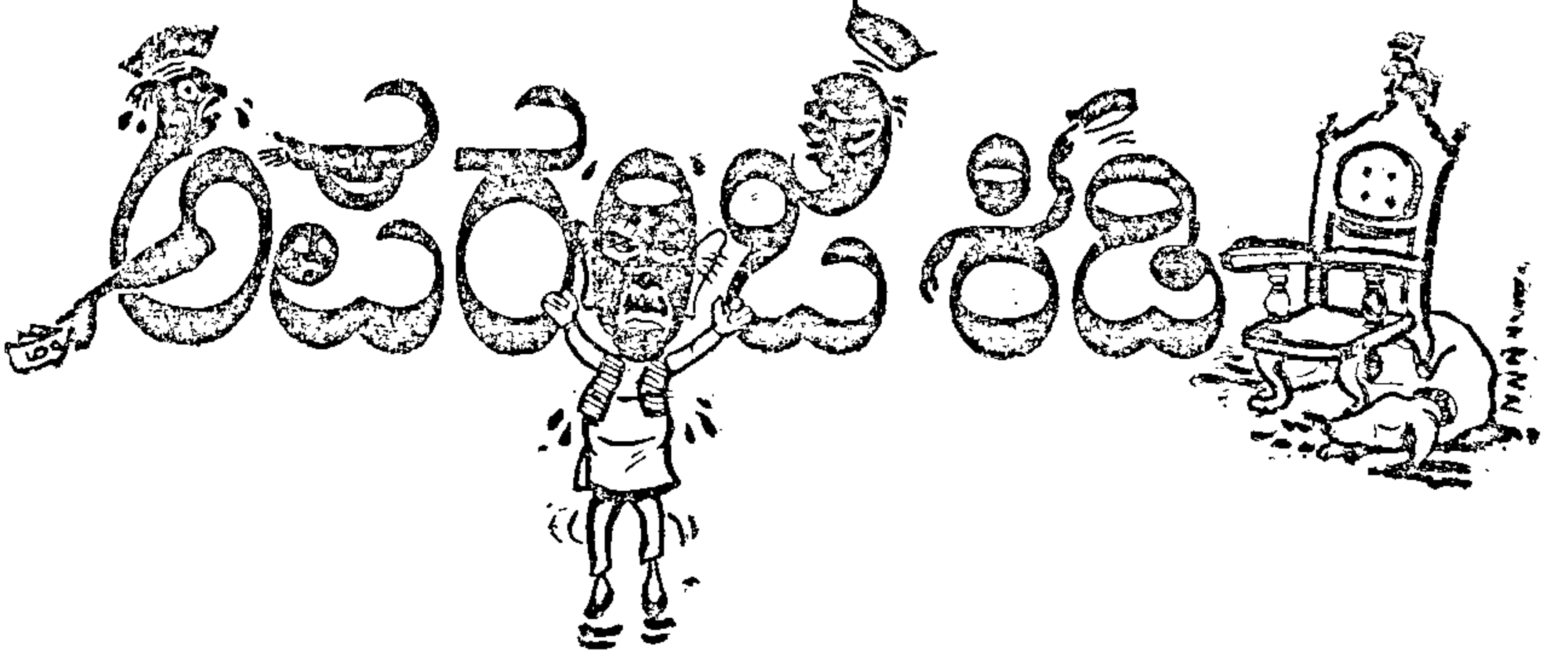
ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ದೊಡ್ಡ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹಾದಿ ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವ ನಾವೂ ಅದನ್ನೇ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಮಗೆ ಬೆಳಕಾವುದು ?

ಸಮಾಜವಾದದ ತೆರೆಯ ಹಿಂದಿನ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿವೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ನಾವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಹೆಗ್ಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸುತ್ತು ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ನಮ್ಮ 'ಪ್ರಯಾರಿಟಿ'ಗಳೇ ತಪ್ಪಾಗಿರುವ ಸಂಭವವಿದೆ ಎಂದೂ ಯೋಚಿಸಲೂ ಸಮಯವಿಲ್ಲ. ಸೊಸೈಟಿ, ಪಂಚಾಯತಿ, ಪುರಸಭೆ, ಯೂನಿಯನ್, ವಿಧಾನಸಭೆ, ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಚುನಾವಣೆಗಳೋ, ಉಪ ಚುನಾವಣೆಗಳೋ ಯಾವಾಗಲೂ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಯಾವುದೇ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಪರಿಹರಿಸಬೇಕೆಂದೇ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ವಿಜಯವೋ ! ಆ ತಿ(ಕ್ಕ)ಲೋತ್ತಮೆಗಾಗಿ ಬಾಯಿಬಿಡುವ ಸುಂದೋಪ ಸುಂದರು ಸದಾ ಬಡಿದಾಟ, ಮೋಸಗಳಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರು, ನೋವು ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಾರ್ವಭೌಮ ಪ್ರಭುವಾದ ಪ್ರಜೆಗೆ, GNP, ತಲಾ ಆದಾಯ ಅವೆಲ್ಲಾ ಅಂಕಿ ಸಂಖ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ. ಹಿಂಸೆ, ಭಯ, ಅಪನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಅಂಕಿ ಸಂಖ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಳೆಯಲಾಗುವುದೇ ?

ನಮ್ಮ ಈ ಪುರುಷನಿಗೆ ಜೋತಿ ಯಾವುದು ? ಕುಡಿಯಲು ನೀರಿಲ್ಲ, ವಿದ್ಯುತ್ ಪಟ್‌ಡೌನ್, ಮಲಿನ ವಾತಾವರಣ, ಅಸಹಜ ಆದರ್ಶಗಳು ! ಛಿದ್ರೀ ಕರಣ, ನಿರಂತರ ಕಿರಿಕಿರಿ,

ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ನಮಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದ ಮೇಲೆ ಉತ್ತರ ಇನ್ನೆಲ್ಲಿ ?

—ಪ್ರಕಾಶ್

ಪ್ರನಾಳ ಶಿಶುವಿಗಾಗಿ ನೂಕುನುಗ್ಗಲು.

—ಸುದ್ದಿ

ಜಾಗ್ರತೆ, ಪ್ರನಾಳ ಒಡೆದೀತು !

* * * *

ಉದ್ದೀಪನ ಜಿಪಧಿ ನೇವನೆ; ಭಾರತದ ಪಟು ಪ್ರಕರಣ.

—ಅಕ್ಲೆಂಡ್ ವರದಿ

ಭಾರತದ ತೂಕ ಕಮ್ಮಿ ಆಯಿತು !

* * * *

ಕುಲದೀಪ್ ಸಿಂಗ್ ಅಯೋಗ: ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸದೇ ಶಿಕ್ಷಿಸುವ ಯತ್ನ.

—ಶ್ರೀ ಹೆಗಡೆ

ಹೆಗಡೆಯವರತೀರ್ಮಾನವಂತೂ ಆಯಿತು !

* * * *

ಅದ್ವಾರಿ ವಿವಾಹಗಳು ಬೇಡ; ವನಿಕರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ.

—ದಂಡವತೆ

ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದಂಡ-ವಂತೆ !

* * * *

ಬೌರಿಂಗ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮುಷ್ಕರ.

—ಸುದ್ದಿ

ಡಾಕ್ಟರು--ನರ್ಸ್‌ಗಳ ಜಗಳದಲ್ಲಿ ರೋಗಿ ಬಡವಾದನು !

* * * *

ನ್ಯೂಜೀಲೆಂಡ್‌ನಿಂದ ವೆಂಗ್‌ಸರ್ಕಾರ್‌ಗೆ ಕರೆ.

—ಕ್ರೀಡಾ ಸುದ್ದಿ

ಅವೇ ಉಂಡೇನು, ಕದಾ ತೆಗಿ !

* * * *

ಸಮಾಜ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಒಂದೇ ನಾಣ್ಯದ ಎರಡು ಮುಖ.

—ಶ್ರೀಮತಿ ಕುಮಾರ್ ಜೋಶಿ

ಆದರೆ ನಾಣ್ಯವೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಬಾರದು !

* * * *

ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಹೊಸಪೇಟೆ ಸೂಕ್ತ ಸ್ಥಳ.

—ತಜ್ಞರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಸಂತೋಷಪಡಬೇಡಿ, 1965ರ ಸುದ್ದಿ ಇದು !

* * * *

ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಪರ್ಮಾಯ ಕನ್ನಡ ಸಮ್ಮೇಳನ.

—ಪತ್ರಿಕೆ

‘ಸೀಳ್ ಕನ್ನಡ ತಾಯ್’ ಅನ್ನಬಹುದು, ಈಗ !

* * * *

ವಿಜ್ಞಾನ ಉಪಕರಣ ಅವ್ಯವಹಾರ; ಶನಿಬೆಗೆ ಆಗ್ರಹ.

—ಪತ್ರಿಕೆ.

ಶನಿಬೆ ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕು !

ಕೊರವಂಜಿಯಿಂದ.....

ದಫೆದಾರ್ ದೇರಣ್ಣೋರು

“ನ ರ ಭ ಕ್ಷ ಕ”

—ದಾಶರಥಿ ದೀಕ್ಷಿತ್

ಕಟ್ಟಕಡೆಯ ಪಕೋಡವನ್ನು ಆನಂದವಾಗಿ ಅಗಿದರು—‘ಅಯ್ಯೋ ನುಂಗ ಬೇಕಲ್ಲಾ, ಕಂಪು ಬಾಯಿಂದ ಮಾಯವಾಗುವುದಲ್ಲಾ’ ಎಂಬ ಪ್ಲಥೆ ಒಂದು ಕಡೆ. ಅಗಿದಂತೆ ನುಂಗಿದಾಗ ಹೊಟ್ಟೆ ಬಿಮ್ಮೆನ್ನುವ ತೃಪ್ತಿಯೊಂದುಕಡೆ, ಹೀಗೆ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಸುಖ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು ದ|| ದೇರಣ್ಣೋರು—ಕಡೆಗೊಮ್ಮೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ನುಂಗಿ ಧಳಧಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಂಚಿನ ತಂಬಿಗೆಯನ್ನೆತ್ತಿ ಒಂದೇಸಮ ಗಟಗಟನೆ ನೀರನ್ನು ಗಂಟಲಿಗೆ ಸುರಿದುಕೊಂಡರು ಬಲಗೈಯನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಆದ್ದಿ ಹುಬ್ಬನ್ನೇರಿಸಿ ಕಣ್ಣನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಮೀಸೆಯನ್ನು ಒರಸಿಕೊಂಡರು. ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಬಿಗಿದ ಬೆಲ್ವನ್ನು ಸಡಿಲಿಸಿದರು. ಇದಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಸಾಂಗೋಪಾಂಗವಾಗಿ ನೆರವೇರುವತನಕ ಅವರು ತದೇಕಚಿತ್ತರಾದ ಪಿತಾತ್ಮಜನಂತೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಸೊಗಸಾದ ಪಕೋಡದ ಕಂಪನ್ನು ಹೊತ್ತುತಂದ ತೇಗೊಂದು ಹೊರಹೊಮ್ಮಿತು. ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಆ ಕಂಪಿಗೆ ಮಾರು ಹೋದ ಮಾರುತಿ ರಾಯರಂತೆ ಮುಖ ಅರಳಿದ ಮುತ್ತುಗದ ಹೂಪಾಯಿತು. ಶ್ರೀಯುತರು ನಕ್ಕರು. ನಾನು ಕಿವಿ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತೆ—ಅವರ ವಾಕ್‌ರ್ಪುರಿ ಆಲಿಸಲು.

“ನರಭಕ್ಷಕ” ಎಂದರು. ನರಿಯಂತೆ ಮೂದೂಡಿತು ಅವರ ದೇಹ. ನಸು ಅರಳಿದ ಗುಲಾಬಿಯಂ ಗೊಂಚಲು ನಗುತ್ತಾ ಬಂದಿತೇನು? ಅಲ್ಲ ಸೌ|| ಸಾವಂತ್ರಮ್ಮ ನವರು ಒಳಗಿಂದ ಹಂಸದಂತೆ ನಡೆದುಬಂದರು. ದಫೆದಾರ್ ದಂಟುಬಡಿದ ಕೋಡಂಗಿಯಂತೆ ಬಿಟ್ಟಬಾಯಿ ನೆಟ್ಟಕಣ್ಣಿಂದ ದೃಷ್ಟಿಯಾಗುವಂತೆ ಆ ಚೆಲುವೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತರು. ನಿಜಕ್ಕೂ ದೇರಣ್ಣ ಪುಣ್ಯವಂತ ಇಂತಹ ಸುಂದರ ಹೆಂಡತಿ —ಪ್ರೀತಿಯ ಮಗ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ

“ಕೂಸು ಮಲಗಿದೆ ಎದ್ದರೆ ತೂಗಿ.... ಅತ್ತರೆ ಅಡಿಗೆವನೇಲಿ ಹಾಲಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಳತ ಟೋಮೋಟೋವಿನಂತೆ ನಕ್ಕು ಹೊರಟುಹೋದರು ಸೌ|| ಸಾವಂತ್ರಿ.

ಬಳುಕುವ ಬಳ್ಳಿಯಂತೆ ನಡೆದುಹೋದ ಸಾವಂತ್ರವೃನ್ದನವರನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದರು—

“ನರಭಕ್ಷಕ”

“ಯಾರು?”

“ಅವಳೇ”

“ಹಹ್ಹ.. ಏನು ಹೀಗೆ ಹೇಳ್ತಿದ್ದೀರಿ ದಫೆದಾರ್ರೆ”

“ನನ್ನನ್ನು ಪೂರ್ತು ತಿಂದುಹಾಕಿದ್ದಾಳೆ ಆಕೆ... ಅವಳು ಜೀರ್ಣಿಸಿಕೊಂಡು ನನ್ನನ್ನ ಹೀಗೆ ಆಟ ಆಡಿಸ್ತಿದ್ದಾಳೆ”

“ಅಲ್ಲ-ದಫೆದಾರ್ರೇ... ಹೊಳಲ್ಕೆರೆ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಸೇರೊಂಡು ದನಗಳನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಜನಗಳನ್ನೇ ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದ—ನರಭಕ್ಷಕ ಹುಲಿ ವಿಚಾರ ಹೇಳ್ತೀನಂತೆ ಕರೆಸಿದಿರಿ—ಹೇಳ್ತೀರೋದು ಸಾವಂತ್ರವೃನ್ದನವರ ವಿಚಾರ”.

“ಅವಳೂ ಯಾವ ಹೆಣ್ಣು ಹುಲಿಗೂ ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲಾನ್ನಿ...”

ಆಂ...ದಫೆದಾರ್ರೆ—ನರಭಕ್ಷಕ ಹುಲಿಗಳು ಅಂದ್ರೇ—ಅವು ಈ ಸರ್ಕಸ್ಸಿನ ಹುಲಿ ಹಾಗೆ ತಾನೆ ಇರುತ್ತೆ?”

ಛೆ—ಅದರ ರೂಪೇ ಒಂದು ನಮೂನಿ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತೆ... ಕೆಲವರು ನರಭಕ್ಷಕ ಅಂದ್ರೆ ನರ ಇರುತ್ತೆ ನೋಡಿ...ಅದೇ ನರಗಳೂ... ಮೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಇರೋಲ್ವೆ ನರನಾಡಿಗಳೊಂತ ಅಂತಹ ನರಗಳನ್ನೇ ದನಗಳ ಮೈಯಿಂದ ಆರಿಸಿ ತಿನ್ನೋ ಹುಲಿಗಳು ‘ನರಭಕ್ಷಕ’ ಅಂತ ಅಂತಾರೆ...ಅದು ತಪ್ಪುತಿಳುವಳಿಕೆ ನರ ಅಂದ್ರೆ ನರ—ನರಪೇತಲ—ನರಂವನುಷ್ಯ—ನರಸಿಂಹ...”

“ನರಸಿಂಹ?”

“ಅವನ್ನೇ ಆ ಹುಲಿ ಹಿಡಿದದ್ದು—ಅದರ ಬಾಯಿಂದ ಅವನನ್ನ ಬಿಡಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಸಾಕುಸಾಕಾಗಿ ಹೋಯ್ತು”

“ಹೊ...ನರಸಿಂಹನೇ ಭಕ್ತವಾಡ್ತು ಆ ವ್ಯಾಘ್ರ ಅನ್ನಿ...”

“ನಾನು ಅವನ ಬೊತೆಗಿಲ್ಲೆ ಇದ್ದಿದ್ದೆ ಅವನು ಎಂದೂ ಹರೋಹರ ಅಗ್ಗಿದ್ದ... ನೀವು ಹುಲಿ ವೇಷದ ಕತ್ತೆ ಕಥೆ ಕೇಳಿದ್ದೀರೋ”

“ಹೊ...ಒಂದನೇ ಕ್ಲಾಸಲ್ಲೇ ನಮ್ಮ ಹೋಸ್ಟ್ ಹೇಳಿದ್ದರು...”

“ನಾನು ಅದರ ನೀತಿಯನ್ನೇ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಚ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ತೊಗದೆ ಕೆಲಸ ಸಾಧಿಸಿ...”

“ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ”

“ಕತ್ತೆ ವೇಷದ ಹುಲಿ ಕಥೆ ಮಾಡಿದೆ...”

“ಹ ಹ್ಹ...ಸಮಯಸ್ಫೂರ್ತಿ ಇರಬೇಕು...”

“ಛೆ...ಅದು ಕೇವಲ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅನುಭವದ ಪ್ರದರ್ಶನ...ಕಾಮನ್‌ಸೆನ್ಸ್‌ನ ಫಲ...ಹೊಳಲೆರೆ ಸುತ್ತಾಮ್ಮತ್ತು ಒಂದು ನರಭಕ್ಷಕ ಸೇರಿಕೊಂಡು ವಿಪರೀತ ಹಾವಳಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು.. ಸಂಜೆಯಾದರೆ ಜನ ಹೊರಗೆ ಹೋಗೋಕೆ ನಡುಗೋರು...”

“ನೀವು ಇಷ್ಟೊಂದು ಪಿಕಾರಿ ಮಾಡಿದೋರು ಅದನ್ನ ಹೊಡೆದುಹಾಕೋದು ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತೆ?”

“ಅದೇ ಅನುಭವವಿಲ್ಲದ ಮಾತು. ಸಾಧಾರಣ ದನಭಕ್ಷಕ ವ್ಯಾಘ್ರಗಳನ್ನ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಪಿಕಾರಿಮಾಡಬಹುದು..... ಇದು ನರಭಕ್ಷಕ ಅನ್ನೋದು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರಲಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಬ್ಯಾಟೆ ಏನು ಕಟ್ಟಿರಾ...ಹೇಳಿ?...”

“ಬ್ಯಾಟೇ —ಅಂದರೇ...”

“ಅದೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ನಿಮಗೆ.....ಬೇಟೆ ಕುರಿ ಅಥವಾ ಮೇಕೆ ಅಥವಾ ಕತ್ತೆಯನ್ನ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿ ಅದರ ಹತ್ತಿರದ ಮರದಮೇಲೆ ಮೊರಸು ಹಾಕಿ ಕಾದಿರೋದು... ಸಂಬಂಧ ವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕು ಬೇಟೆ ಅಂತ ಆ ಹುಲಿಗಳು ಬಂದಾಗ ನಾವು ಮೇಲಿಂದ ಗುಂಡಿಟ್ಟು ಡುಂ ಅನ್ನಿಸಿ ಕೊಂಡು ಹಾಕೋದು.....ಇದು ಮಾಮೂಲಿ ಹುಲಿ ಪಿಕಾರಿಯ ಸಂಪ್ರದಾಯ...ಆದರೆ ಇದು ನರಭಕ್ಷಕ ಅಂದಮೇಲೆ ಯಾರನ್ನ ಯಜ್ಞಪಶುವನ್ನಾಗಿ ಆರಿಸುವುದು... ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಶುನಶ್ಯೇಷ ಸಿಕ್ಕಾನೆ?”

“ಅಂದರೇ ಮನುಷ್ಯಪ್ರಾಣಿಯನ್ನೇ ಬಲಿಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿ ಅದನ್ನ ಗುಂಡಿಟ್ಟು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೂನ್ನಿ...”

“ಮತ್ತೇ... ಅಲ್ಲವೇ. ಈ ನರಮಾಂಸದ ರುಚಿ ಕಂಡ ಹುಲಿ ಬೇರೆ ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನೂ ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಅಸಲಿ ನರಪ್ರಾಣಿಯೇ ಬೇಕು. ಪ್ರಯೋಗಾರ್ಥವಾಗಿ ನಾನು ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರೆಂದು ಪ್ರತೀತಿಯಿರುವ ವಾನರನನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಗಿ ಬಂಧಿಸಿಟ್ಟು ಹೊಂಚುಹಾಕಿದೆ. ಉಹಂ-ಅದು ಮುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ. ಮೂಸಿನೋಡಿ ‘ಥತ್’ ಎಂದು ಎರಡು ಕೂಗು ಹಾಕಿ ಅರ್ಭಟಿಸಿ ಹೊರಟುಹೋಯಿತು...”

“ಹುಂ... ಸರಿ ಆಮೇಲೆ”

“ಆ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಶಾನುಭೋಗರು ಒಂದು ಉಪಾಯ ಹೇಳಿದರು... ನಮ್ಮ ಕೇರಿಯ ಹನುಮಂತರಾಯನ್ನ ಯಾಕೆ ಬ್ಯಾಟೆಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಬಾರದೂಂತ—ಯಾಕೇಂತಿರೋ ಅವನು ಮನುಷ್ಯಜಾತಿ ಮೃಗ—ಹೆಂಡ್ತೀನ್ನ ದನಹೊಡೆದಹಾಗೆ ರಾಚೋನು—ಮಕ್ಕಳ ಮೂಳೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಪುಡಿಪುಡಿ..... ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಜಗಳಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಆಯ್ತು ಹುಲಿ ಹಾಗೆ ಎಗರಿ ಸದೆಬಡಿಯುವ—ಪ್ರೀತಿ-ವಿಶ್ವಾಸ ನಯ ನಾಜೂಕು ಕರುಣೆ-ಕಕಲಾತಿ-ಒಂದೂ ಕೇಳಬೇಡಿ... ಅಂಥಾ ಮನುಷ್ಯ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಕಂಟಕವಾಗಿರೋಕೆಂತ ಹುಲಿ ಬಾಯಿಗೆ ಆಹುತಿ ಆಗೋದೇ ಮೇಲು ಅಂತ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ ಶಾನುಭೋಗರು ಈ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದರು...”

“ಆರೆ! ಎಂಥ ಜನಾರೀ ನೀವೂ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಆತನ್ನ ಬಲಿಹುಯ್ಯೋದೆ?”

“ಊರಿನ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾವು ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ವಿಧಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ... ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ದನಾ ಕಾಯೋ ಹಂಡುಗರು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಿಯೋ ಕೂಲಿಗಳು ಹುಲಿ ಪಾಲಾಗೋರು... ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳಿ ಮುಂದೆ... ಶಾನುಭೋಗರು ಹನುಮಂತನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕಾಡಿಗೆ ಒಯ್ದು ಹುಲಿಯು ಸುಳಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಸುಮಾರು ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಮರಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿದರು..... ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೆರಡೂಮುಕ್ಕಾಲು ಘಂಟೆ ನಾನು ಮರದಮೇಲೆ ಬಂದೂಕು ಬಾರು ಮಾಡಿ ಕೂತಿದ್ದೀನಿ. ಕೆಳಗಡೆ ಹನುಮಂತರಾಯ ವದ್ಯಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ... ಹಸಿದ ಹುಲಿ ಅರ್ಭಟಿಸಿ ಬಂತು. ಏನು ಹೇಳ್ಳಿ ಅದರ ಕಥೇ... ಅದನ್ನ ನೋಡಿದಾಗ ಇದು ಹುಲಿಯೇ? ಅನ್ನೋ ಸಂದೇಹ ಬರುತ್ತೆ. ಮೈಮೇಲಿನ ಕೂದಲೆಲ್ಲಾ ಉದುರಿಹೋಗಿತ್ತು..... ಮುಖದಲ್ಲಿ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಹುಚ್ಚು ಕಳೆ-ಮನುಷ್ಯ ರಕ್ತದ ದಾಹ ಹೇಳತೀರದು... ಅದರ ಸ್ವಭಾವ ನೋಡಿ. ಅದು ಮನುಷ್ಯನ ರಕ್ತದ ರುಚಿ ಕಂಡಮೇಲೆ

ಬೇರೆ ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನೂ ಮೂಸೋಲ್ಲ... ಈ ಹುಲಿ ಬಂತು—ಹನುಮಂತರಾಯನನ್ನು ಮೂಸಿನೋಡಿತು..... ಅವನೋ ಗಡಗಡ ನಡುಗುತ್ತಾ ಕಿರುಚಲೂ ಬಾಯಿ ಬಾರದೆ ಮೈ ಎಲ್ಲಾ ಬೆವತು ವಿಲಿವಿಲಿ ವದ್ಯಾಡುತ್ತಿದ್ದ”

“ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ”

“ಪಾಪವೇನು ಬಂತು ಅವನಿಗೆ ಆಗ ಅರ್ಥವಾಗಿತ್ತು ತಾನು ಹೆಂಡ್ತಿನ ಸದೆ ಬಡಿಯುಪಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಹೀಗೇ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೆನೆಂದು... ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳಿ ಮುಂದೆ. ಆ ನರ ಭಕ್ಷಕ ಆಪಾದಮಸ್ತಕ ಹನುಮಂತರಾಯನನ್ನು ನೋಡಿತು. ಮುಖವನ್ನು ನೆಕ್ಕಿತು ...ಕತ್ತಿನ ಬಳಿ ಬಾಯಿಯಿಟ್ಟು ಗುಟುರು ಹಾಕಿತ್ತು...”

“ಆವಾಗ ನೀವು ಗುಂಡಿಕ್ಕಬೇಕಿತ್ತು”

“ಆರೆ! ಅದು ಹ್ಯಾಗೆ ಸಾಧ್ಯ—ಹನುಮಂತರಾಯ ಹತ್ತಿರಲೇ ಇದ್ದ— ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಗುಂಡು ಅವನಿಗೆ ತಗುಲಿದರೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಅವನು ಸಾಯೋಲ್ಲವೆ?”

“ಹ ಹ್ಹ...ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ನಿಮ್ಮ ಮಾತು...ಅಲ್ಲಿ ಹುಲಿ ಬಾಯಿಗೇ ಅವನ್ನ ನೂಕಿದಮೇಲೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಗುಂಡು ತಗುಲಿದರೇನೀಗ...”

‘ಅದೇ —ಕಾನೂನು ತಿಳಿಯದವರ ಮಾತು ನೀವು ಆಡ್ತಿರೋದು...ನಾನೂ ಗುಂಡಿಕ್ಕಿ ಆ ಹನುಮಂತರಾಯನ್ನ ಕೊಂದರೆ ಖೂನಿ ಕೇಸು ಹಾಕ್ಯಾರು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ...ಆದರೇ ಅದೇ ಹುಲಿ ತಿಂದರೆ, ಹಾಗಲ್ಲ ನೋಡಿ ಅದು ಕೊಂದಹಾಗಾಯ್ತು ಅಲ್ಲವೆ? ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ನೋಡಿ ಇದೆಲ್ಲಾ ಕಾಮನ್‌ಸೆನ್ಸ್ ವಿಚಾರ...ಹೌದೋ ಅಲ್ಲವೋ....”

“ಹೌದು ಹೌದು...ಆಮೇಲೆ?”

“ಆಮೇಲೆ ಕೇಳಿ... ಆ ಹುಲಿರಾಯ ದೂರ ಸರಿದು ನಿಂತಿತು... ನೆಲ ಅಪ್ಪಳಿಸಿತು ...ಆರ್ಭಟಿಸಿ ನೆಗೆದು ಕಿರೆಯಕಡೆ ಲಂಘಿಸಿ ಬೇರೆ ಬೇಟೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೊರಟುಹೋಯಿತು...ಇದರಿಂದ ಎಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಾವು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಯ್ತು ಅನೋದನ್ನ ಆಲೋಚನೆಮಾಡಿ...”

“ಹನುಮಂತರಾಯನ್ನ ನಶಭಕ್ಷಕ ಭುಜಿಸಲೇ ಇಲ್ಲವೆ?”

“ಇಲ್ಲ. ಅದರ ಆರ್ಭಟದಲ್ಲೇ ನಾನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡೆ . ಹನುಮಂತ ರಾಯ ನರಸಲ್ಲಾ ಎಂದು. ಅವನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿವರ್ಗದ ಗುಣಗಳೇ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿದ್ದ ಕಾರಣ ಅವನನ್ನು ಅದು ಮುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ. ಮರುದಿನ ಶಾನುಭೋಗರು ಬಂದಾಗ ಹನುಮಂತ ನಗುತ್ತಿದ್ದ. ಮತ್ತೆ ಅವನು ಮನೆ ಸೇರಿದಾಗ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯು ನಗು ಮಾಯವಾಗಿ ನರಭಕ್ಷಕನನ್ನು ಕಂಡಂತೆ ಬೆದರಿ ಮತ್ತೆ ಅತ್ತುಳು...”

“ಸರಿ ಈ ಹುಲಿನ್ನ ಹ್ಯಾಗೆ ಕೊಂದಿರಿ ಕಡೆಗೆ...”

“ಕೇಳಿ ಹೇಳ್ತಿನಿ... ಉರಜನರೆಲ್ಲಾ ನನಗೇ ಮೊರೆ ಇಟ್ಟರು...ನೀವೇ ಯಾಕೆ ಬೇಟೆಯಾಗಿ ಬಲಿ ಆಗಬಾರದೂಂತಆಮೇಲೆ ಷಿಕಾರಿ ಯಾರು ಮಾಡೋರು? ಅನ್ನೋ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅಡ್ಡಬಂದು ಬೇರೆ ಉಪಾಯಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದರು”

“ಅಂತೂ ಕಡೆಗೂ ನೀವೇ ಗತಿ ಅನ್ನಿ”

“ಮತ್ತೇ...ನಮ್ಮ ನರಸಿಂಹ ಅವನಿಹಳ್ಳಿ ಹೆಣ್ಣು ಆಗಿರೋದು...ಹೊಸಗೆ ಆದ ಹೊಸಪರೀಲಿ ಹ್ಯಾಗೆ ಅಡುತ್ತೆ ಈ ಗಂಡುಗಳೂನ್ನೋದು ಗೊತ್ತಲ್ಲ. ‘ಬ್ಯಾಡವೋ’ ಅಂತ ಅಂಗಲಾಚಿದಳು ಅವನ ಅಮ್ಮ. ಇವನು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ ರಾತ್ರಿ ಹೆಂಡ್ತಿ ಇರೋ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೊರಟೇಬಿಟ್ಟು. ನರಭಕ್ಷಕ ಹುಲಿರಾಯನಿದ್ದ ಕಾಡಿನ ಮುಖಾಂತರವೇ ಅವನಿಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಅವ. ಅವರಮ್ಮನ ಗೋಳು ನೋಡಲಾರದೆ ನಾನು ಬಂದೂಕು ಹೆಗಲಿಗೇರಿಸಿ ಅವನ ಮೈಗಾವಲಾಗಿ ಹಿಂದೆಬಿದ್ದೆ. ಅವನಿಗೆ ನರಭಕ್ಷಕ ಹುಲಿರಾಯನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದಾಗ ಅರ್ಧ ಕಾಡು ದಾಟಿದಮೇಲೆ ಹಿಂದಿರು ಗುವ ಸಲಹೆಮಾಡಿದ. ನಾನು ಅವನನ್ನೇ ಬೇಟೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಯಾಕೆ ಆ ನರ ಭಕ್ಷಕನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬಾರದು? ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ನನ್ನ Shooting Kitನ ಜೊತೆ ಒಂದು ಕತ್ತೆ ಚರ್ಮವೂ ಇತ್ತು...”

“ಕತ್ತೆ ಚರ್ಮ? ...ಅದ್ಯಾತಕ್ಕೇ”

“ಆತುರ ಬೇಡ ಕೇಳಿ...ದೂರದಿಂದ ಆ ಹುಲಿಯಂ ಘರ್ಜನೆ ಕೇಳಿಸಿತು. ತಡ ಮಾಡಿದರೆ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಆ ಕ್ರೂರವೃಗ ತಿಂದು ತೇಗುತ್ತದೆ ಏನು ಮಾಡೋದು? ನರಸಿಂಹನೋ ‘ಅವನಿಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಿಬಂದಮೇಲೆ ಬೇಕಾದರೆ ಅದು ನನ್ನ ತಿನ್ನಲಿ ಖಂಡಿತ ಭಾಷೆ ಕೊಡ್ತಿನಿ ಪುಣ್ಯಕೋಟಿ ಎಂಬ ಗೋವು ಹಿಂದೆ ಕೊಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲವೆ?

ಆ ಗೋವು ನಮ್ಮ ಪಂಶೀಕರ ಮನೇಲೆ ಇದ್ದದ್ದು ಖಂಡಿತ ನಾನು ಪಾಪಸ್ಸು ಬರ್ತೀನಿ ಅಂತ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಹೊಡೊಂಡ. 'ನಾನೇನು ಹುಲಿರಾಯನೆ?' ಎಂದಾಗ ಬಂದೂಕಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಬಿದ್ದು ಉಳಿಸು ಎಂದು ಅಂಗಲಾಚಿದ...ಹೆದರದೆ ಧೈರ್ಯವಾಗಿರು ಅಂತ ಅಭಯ ನೀಡಿದೆ. ಒಂದು ಮೋಟು ಮರದಮೇಲೆ ಅವನನ್ನ ಹತ್ತಿಸಿದೆ. ನಾನು ಅ ಕತ್ತೆ ಚರ್ಮವನ್ನ ಹೊದ್ದು ಮರದಕೆಳಗೆ ಮಲಗಿದೆ....ನರಮನುಷ್ಯನ ವಾಸನೆ ಹಿಡಿದು ಚಂಗನೆ ನೆಗೆದು ಬಂತು ಆ ನರಭಕ್ಷಕ ಹುಲಿ. ಮರದಮೇಲಿದ್ದ ನರಸಿಂಹ ನನ್ನು ನೋಡಿತು. ಆರ್ಭಟಿಸಿ ಎಗರಲಾಡಿತು. ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಆ ಬೇಟೆಗಾಗಿ ಬಡಿದಾಡಿತು''

“ನಿಮ್ಮನ್ನ ತಿನ್ನಬಹುದಿತ್ತಲ್ಲಾ?”

“ನನ್ನನ್ನ ಕತ್ತೆ ಅಂತ ತಿಳಿದು ಮೋಸಹೋಯ್ತು ಆ ಹುಲಿ. ನಾನು ಮಾತಾಡಿದ್ದರೆ ಇವತ್ತು ಆ ಕಥೆ ಹೇಳೋಕೆ ನಾನೆಲ್ಲಿರಿದ್ದೆ? ಕೇಳಿ ಮುಂದೆ. ಮೆಲ್ಲಗೆ ಹಾಗೇ ಮರಕ್ಕೆ ಒರಗಿ ಕಳಿತು ಒಂದುಸಲ ಅದು ಮೇಲೆ ಎಗರಿ ನರಸಿಂಹನಿಗಾಗಿ ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟಾಗ ಕತ್ತಿಗೆ ಗುರಿ ಇಟ್ಟು ಡಮಾರ್ ಎಂದು ಗುಂಡು ಉಡಾಯಿಸಿದೆ. ಒಂದೇ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಆ ನರಭಕ್ಷಕ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಆರ್ಭಟಿಸಿ...ಅಯ್ಯೋ...ಎನ್ನುತ್ತಾ ಹುಲಿರಾಯನಲ್ಲಿಯೆ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವ ಬಿಟ್ಟಿತು...'' ಎಂದರು

“ಆಮೇಲೆ...” ಎಂದು ಉಸಿರು ಹಿಡಿದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ನಾನು ಬಿಸುಸುಯ್ದೆ.

“ಆಮೇಲೇನು — ಇದೆಯಲ್ಲ ಹಾರ ತುರಾಯಿ ಮೆರವಣಿಗೆ—ಉತ್ಸವ.....” ಎಂದು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಮಿಂಚೊಂದಂ ಸುಳಿಯಿತೇನು? ಅಲ್ಲ ಸಾವಂತ್ರಮ್ಮ ಪಾಪಕ್ಕು ಬಂದರು. ಅವರ ಹಿಂದೆಯೇ ದಫೆದಾರ್ರು ಒಳಗೆ ಹೋದರು. —ನಾನು ಹೊರಗೆ ಹೋದೆ. ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ನರಭಕ್ಷಕ ಹುಲಿ ಕಥೆ ಮೆಲುಕು ಹಾಕಿದೆ.

“ಕ್ರಂಬಲ್‌ಬೇಕ್ ಕೂಕೀಸ್”
[Crumlebak cookies]

—ಕಮಲಾ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ

“ಗಂಗಾಧರ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಅವ್ವ ಹೆಂಡ್ತಿನೂ ಕರಕೊಂಡು ಬರ್ತಾನಂತೆ”, ಗಡ್ಡಕ್ಕೆ ಸೋಪ್ ಹಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ್ದು.

“ನೋಡಿ. ನಂಗೆ ಬರೋಕೆ ಏನೂ ತೊಂದ್ರೆ ಇಲ್ಲಾಂದ್ರೆ. ಉಟ, ತಿಂಡೀದೇ ಭಯ”.

‘ಸ್ವರೀ....ನೀನಿನ್ನೂ 16ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿದ್ದಿ! ನೋಡು ಯೋಚನೆ ಮಾಡು. ನೀನು ಬರ್ಬೇ ಇದ್ರೆ ಅವನು ನೊಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ಶನಿವಾರ ಸಂಜೆ ನಮ್ಮ ವಿದೇಶಿ ಸ್ನೇಹಿತ ‘ಹೆಮರಾಲ’ ದಂಪತಿಗಳು ಭಾರತೀಯ ಮಿತ್ರರನ್ನು ಸಂಜೆ ಉಪಾಹಾರಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ್ದರು, ಜೆಕೋಸ್ಲೊವೇಕಿಯಾದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಈ ತಜ್ಞ ನಮ್ಮವರ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ದೇಶೀಯ ಕೆಲಸಗಾರರ ತರಬೇತಿಗಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ. ಬಂದು ಎರಡು ತಿಂಗಳಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೇಕಾದವನಾಗಿದ್ದ. ನಗು ನಗುತ್ತಾ ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಸ್ನೇಹದಿಂದಿದ್ದ. ಹರುಕು, ಮುರುಕು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲೇ ಮಾತಾಡಿ ಎಲ್ಲರ ವಿಶ್ವಾಸ ಗಳಿಸಿದ್ದ. ನಮ್ಮವರಿಗೂ ಅವನಿಗೂ ಗಳಸ್ಯ, ಕಂಠಸ್ಯ. ಬಂಡ ಕೆಲಸ ಮುಗಿದಿದ್ದರಿಂದ ಆತ ತನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ಎಲ್ಲೂ ಅವನನ್ನು ಸಂಸಾರ ಸಮೇತ ಮನೆಗೆ ಕರೆದು ಔತಣ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆತನಿಗೆ ತುಂಬಾ ನಿಕಟವಾಗಿದ್ದ ಐದು ಜನ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಶನಿವಾರ ಆತನ ಮನೆಗೆ ಕರೆದಿದ್ದೇ ಈ ನನ್ನ ಚಿಂತೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ಹೋಗ್ಬೇ ಇದ್ರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರೋಲ್ಲ. ಹೋಗಿ ಏನೂ ತಿನ್ನದೆ, ಕುಡಿದೇ ಕೂತ್ರೆ, ಇವ್ರಿಗೂ ಅವಮಾನ, ನಂಗೂ ಬೇಜಾರು. ಏನು ಮಾಡ್ಲಿ ! ಕಡೆಗೆ ಗಿರಿಜಮ್ಮನಿಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ನಿರ್ಧರಿಸೋಣ ಅಂದುಕೊಂಡೆ.

ಗಿರಿಜಮ್ಮ, ಗಂಗಾಧರಶಾಸ್ತ್ರಿ ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥರು. ನನ್ನ ಹಾಗೇ ಆಕೆನೂ ಸಸ್ಯಾಹಾರಿ. ಆತನೂ ಏನೂ ತಿನ್ನಲ್ಲ ಎಂದಿದ್ದರು ಇವರು. ಅವ್ರೇ ನನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಪರಿಹಾರ ಎಂದು ಫೋನ್ ಮಾಡ್ಲೆ.

ನಾನೂ ಅದೇ ಯೋಚ್ಛೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೆ, ರೀ. ಅಲ್ಲಾ ! ಆ ಸುಲೋಚನ ಈಗತಾನೇ ಬಂದು 'ನಿಮ್ಮ ಬರೋಕ್ ಭಯಾನಾ? ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದುವರೀಬೇಕಪ್ಪಾ...' ಅಂತ ಏನೇನೋ ಅಂದು ಹೋದ್ರು. ನಂಗೇ ಏಂಥಾ ರೇಗ್ತು ಅಂತ. ನೀವು ಖಂಡಿತ ಬನ್ನಿ. ನಾವಿಬ್ಬೂ ಜೊತೆಗೆ ಇದ್ದರೆ ಆ ಸುಲೋಚನ, Ms. ಬಸು ಏನೂ ಮಾಡೋಕಾಗೋಲ್ಲ."

'ಹಾಗೇ ಆಗ್ಲಿ ಗಿರಿಜಮ್ಮ. ನಾಳೆ ಬರ್ತೀನಿ' ಅಂದೆ.

* * *

ಶನಿವಾರ ಸಂಜೆ ನಾವೈದು ಜನ ದಂಪತಿಗಳೂ ಹೆವರಾಲ್ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟೆವು. ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳೂ, ನಾವೂ ಜೊತೆಯಾಗಿದ್ದೆವು. ಸುಲೋಚನಾ ಐಯರ್ ಮತ್ತು ಮಿಸೆಸ್ ಬಸು, ಸಕ್ಸೇನಾ ಮತ್ತು ಆತನ ಪತ್ನಿ ಕಡೆಗೆ ಬಂದರು. ಬಾಗಿಲಲ್ಲೇ ಕೈ ಜೋಡಿಸಿ, ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಗುಮೊಗದಿಂದ ಗಂಡ, ಹೆಂಡತಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ಹೋದೊಡನೆಯೇ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಕೂಲ್ ಡ್ರಿಂಕ್ಸ್, ಜ್ಯೂಸ್ ಹಂಚಿದರು. ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಆರೇಂಜ್ ಜ್ಯೂಸ್ ಬಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಲೋಟ ಹಿಡಿದು ಕೂತೆ.

ಮಾತುಕತೆ ನಡದೇ ಇತ್ತು. ಒಳಗಿನಿಂದ ತಿಂಡಿ ತಟ್ಟೆಗಳು ಬಂದವು. ಬ್ರೆಡ್ ಸ್ಯಾಂಡ್‌ವಿಚ್‌ಸ್, ಅವರೂರಿನ ಚಾಕೊಲೇಟ್‌ಗಳು, ಬನ್ನಗಳು, ಕೀಕ್ ಹಾಗೂ ನಮಗಾಗಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಮಿಸೆಸ್ ಹೆವರಾಲ್ ರವೆ ಸಜ್ಜೆಗೆ ತಯಾರಿಸಿದ್ದರು. ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಸಜ್ಜೆಗೆ ತಟ್ಟೆಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನವಣಿಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತೆ. ಮೂಕ ಪ್ರೇಕ್ಷಕಿಯಾಗಿ ಸುಲೋಚನಾ. ಸ್ವಲ್ಪ ultra modern. ಏನೋ ಮಾತು, ಏನೋ ನಗು, ವೈನವಿಲ್ಲ. ವಿಚಕ್ಷಣೆ ಇಲ್ಲ. ಅವಳಿಗೆ ತಾಳ ಹಾಕುತ್ತಾಳೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಬಸು. ತಿಳಿದಿದ್ದಲ್ಲ. ತಿಳಿದೇ ಇದ್ದದ್ದಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಲ್ಲಿ ತಮಾಷೆಯಾಗಿತ್ತು.

'All vegetarian' ಎಂದು ಸಾರಿ ಹೇಳಿದ ಹೆವರಾಲ್ ಬಸು ಹೆಂಡ್ತಿ. ಸುಲೋಚನ, ಇಬ್ಬೂ 'ಇದೂ ಚೆನ್ನ, ಅದೂ ಚೆನ್ನ' ಅನ್ನುತ್ತಾ ಎಲ್ಲಾ ತಿಂದರು. ಗಂಡಸ್ಯೂ "ನಿಮ್ಮ ಚಾಕೊಲೇಟ್ ಬಹಳ ರುಚಿ. ಸಾಂಡ್‌ವಿಚ್ class one" ಎಂದೂ ಹೊಗಳಿದರು.

'Oh; I am happy, you like food' ಅಂತ ಹೆಮರಾಲ್ ಉಬ್ಬಿ ಹೋದ. ಹೆಂಡ್ತೀಗೆ ಏನೋ ತನ್ನ ಭಾಷೆಲಿ ಹೇಳಿದ. ಆಕೆ ಎದ್ದುಹೋಗಿ ಒಳಗಿಂದ ಬಿಸ್ಕತ್ತು ಪೊಟ್ಟಣದಂತಿದ್ದ ಪ್ಯಾಕೆಟ್ ತಂದಳು. ಆತ ಅದನ್ನು ಒಡೆದು ತಟ್ಟೆಗೆ ಸುರುವಿದ. ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾ 'ಜೆತೋಸ್ಕಪೇಶಿಯಾ ಸ್ಟೇಶಲ್' ಎಂದ. ತೆಳ್ಳಗೆ, ಬೆಳ್ಳಗೆ, ಉಪ್ಪೇರಿಯಂತೆ ಇತ್ತು. 'ಚಿಪ್ಪು' ಎಂದರು ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು 'ಅಲ್ಲಾ, ಬಿಸ್ಕತ್ತು' ಎಂದ ಬಸು. 'ಅದೆಷ್ಟು ಹದವಾಗಿ ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ ನೋಡು, ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡ್ರೆ ಕರಗುತ್ತೆ'. ಐಯರ್ ಬಾಯಿ ಚಪ್ಪರಿಸಿದರು. ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಅವರ ಹೆಂಡತಿಗೂ ಕೊಟ್ಟರು. ನನಗೂ ಕೊಡಲು ಬಂದರು. 'ನನಗೆ ಎಣ್ಣೆ ಅಲರ್ಜಿ ಮೈಮೇಲೆ ದದ್ದು ಬರುತ್ತೆ ಬೇಡ' ಎಂದೆ.

ಎಲ್ಲಾ ತಟ್ಟೆ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರು. ಹೆಮರಾಲ್ ಇನ್ನೊಂದು ಪೊಟ್ಟಣ ತಂದು ಸುರುವಿದ. ಎಲ್ಲಾ ನಿಧಾನವಾಗಿ ತಿನ್ನುತ್ತಾ, ಹರಟುತ್ತಾ ಇದ್ದು.

ಬಸು ಸಡನ್ನಾಗಿ 'ಹೆಮರಾಲ್, how is this done ?' ಎಂದ್ರು. ಆತ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತಿನವರಲ್ಲ.

'No, home made. Buy in shop' ಅಂದ ಹೆಮರಾಲ್, crumblebake cookies.

'What stuff is it? Vegetable, fruit, root, wheat rice...?' ಬಸು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ.

'ಯಾಕೆ ಸತಾಯಿಸ್ತಿ ಆತನ್ನೆ? ತಿಂದಾಯಿತಲ್ಲಾ ಬಿಡು' ಸಕ್ಕೇನಾ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ್ರು.

'No vegetable, no root'. ಹೆಮರಾಲ್ ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿದ.

'Factory make', ಅವ್ವ ಹೆಂಡತಿ ಗೆದ್ದವಳಂತೆ ಹೇಳಿದಳು.

'Protein food', ಹೆಮರಾಲ್ ತೂಗಿದ.

“What protein. Hemmarol? ಈಜುವ ಪ್ರೋಟೀನೇ, ಹಾರುವ ಪ್ರೋಟೀನೇ, ನಡೆಯುವ ಪ್ರೋಟೀನೇ ?” ನಮ್ಮವರು ನಗುತ್ತಾ ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದರು.

“Animal protein” ಅಂದ.

‘Which animal ?’ ಬಸು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ.

ಆತ ಎದ್ದು ನಿಂತ. ಎವರಣೆಗೆ ತೊಡಗಿದ. 4 legs, one tail...”

‘ಕುರಿನೋ, ಆಡೋ ಇರಬೇಕಿ! ಬಿಡಿ’ ಸಕ್ಕೇನಾ ಸಮಜಾಯಿಷಿ ಮಾಡಿದ್ದು.

‘ಶೀಪ್, ಗೋಟ್...’

‘ನೋ, ನೋ, 2 ears, 2 eyes...’ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದ.

‘Two horns’ ಕೈ ಮಾಡಿ ಐಯ್ಯರ್ ಕೇಳಿದರು. ಗಾಭರಿ ಆತನಿಗೆ.

‘ನೋ ನೋ ನೊ ಹಾರನ್ಸ್’.

‘ಉಸ್ಯಪ್ಪ ಸದ್ಯ ಹಸು ಅಲ್ಲಾ’, ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟರು.

‘Take animal factory. Brain remove, clean, slice and dry, salt and process pack’ ದೊಡ್ಡ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದಂತೆ ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸಿದ ಮಹರಾಯ ಕೈ ತಟ್ಟಿ ನಕ್ಕ ತನ್ನ ವಾಕ್ ಚಾತುರ್ಯಕ್ಕೆ. ‘ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿ ಅಂತ ತಿಳಿದೇ ಹೋಯ್ತಲ್ಲಾ, ಐಯ್ಯರ್ಗೆ ಆತಂಕವಾಗಿತ್ತು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಒಳಗಿನಿಂದ ಪುಟ್ಟ ಪುಸ್ತಕ ತಂದುಕೊಟ್ಟರು. ‘Oh good, good, very good.’ ಹೆಂಡ್ತಿ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿ ಪುಸ್ತಕ ಬಿಡಿಸಿದ, ಜೆಕ್ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆಯ ನಿಘಂಟಾಗಿತ್ತು ಅದು.

ಹುಡುಕಿ ಹೇಳಿದ-ಕೂಗಿದ. ‘Oh donkey, donkey’s brain’. ಕತ್ತೆ ಮದಳಿನ ಉಪ್ಪೇರಿ ತಿಂದವರ ಮುಖ ನೋಡಬೇಕಿತ್ತು..!

ಕುರಿಗಳು

—ಶಾಂತಾ ರಘು

ಒಂದು ಮುಂಜಾನೆಯ ಸಿಹಿ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಬೀದಿಯ ಜನರಿಗೆ ಸಿಡಿಲು ಬಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಭಾರೀ ಶಬ್ದದಿಂದ ದಫಾರನೆ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು. ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯಾ ತರಹ ನಮ್ಮೂರಿನಲ್ಲೂ ಭೂಕಂಪವೋ ಎಂದಂ ಬೆದರಿ ಹೊರಗೋಡಿ ಬಂದವರಿಗೆ ಕಂಡಿದ್ದೇನು ? ತನ್ನೊಳಗೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ಸುತ್ತಲೂ ಎರಚಾಡಿದ್ದ ರಾಶಿ ರಾಶಿ ಕಸದ ನಡುಪೆ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡ್ತಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಬೀದಿಯ ದೊಡ್ಡ ಕಸದ ತೊಟ್ಟಿಗೆ, ಬುದ್ದಿ ಅತಿಯಾಗಿ ಸ್ತಿಮಿತದಲ್ಲಿದ್ದ ಯಾವನೋ ಲಾರಿಯವ ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದು, ಒಡೆದು, ಪರಾರಿಯಾಗಿದ್ದ. ಕಸದ ತೊಟ್ಟಿ ಈಗ ಮೂರಾಬಟ್ಟೆ ಒಡೆದು ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿದ್ದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೊರಗೆ ಚೆಲ್ಲಿ ಹಾಯಾಗಿ ನಿಂತಿತ್ತು. ಬೆಳಗಾಗಿದ್ದು ದಿವ್ಯದರ್ಶನ!

“ಭಗವಂತಾ ! ತುಂಬಿರೋ ತೊಟ್ಟೀನ ಖಾಲಿ ಮಾಡೋಕೇ ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್ ಲಾರಿ ಬರಲ್ಲ. ಈಗ ತೊಟ್ಟೀನೇ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನಾವಾಗ ಇದು ರಿಪೇರಿ ಆಗೋದು? ನಮ್ಮ ಬೀದಿ ಕಸದ ಗತಿ ಏನಪ್ಪಾ?” ಅಂತ ಎದುರು ಮನೆ ವೆಂಕಟೇಶನ್ ಸುಪ್ರಭಾತ ಹಾಡಿಕೊಂಡರು.

“ಈಗ ನಾವು ಕಂಪ್ಲೈಂಟ್ ಕೊಟ್ಟೂ, ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್ ಬೇರೆ ತೊಟ್ಟಿ ತಂದಿಟ್ಟು-ಹೂಂ-ನಡೆದ ಹಾಗೇ ಇದೆ. ಒಂದೊಂದಲ್ಲ ತೊಂದ್ರೆ ದಿನ ಬೆಳಗಾದ್ರೆ!” ಅಂತ ಶಾಮರಾಯರು ಬಲು ಬೇಸರಪಟ್ಟುಕೊಂಡರು.

“ಯಾರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕಂಪ್ಲೈಂಟ್ ಕೊಡ್ತೀರಿ ಸ್ವಾಮೀ? ಏನು ತೊಂದ್ರೆ ಯಾದರೂ ಕಮಕ್ ಕಿಮಕ್ ಅನ್ನದೆ ಸಹಿಸಿಕೋತೀವಿ ಅಂತ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ? ತೆರಿಗೆ ಕೊಡೋ ಕುರಿಗಳು ಕಣ್ರೀ ನಾವು!” ಅಂತ ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು ವಾಡೇಕರ್ ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯಲು ಹೋದರು.

ಕುರಿಗಳೇ ಸೈ! ಎಷ್ಟು ತರಹ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನ ಸಹಿಸಿಕೋಬೇಕು ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜೆ ! ನಮ್ಮ ರಸ್ತೆಯ ಕಸದ ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನೇ ತೊಗೊಳ್ಳಿ. ಆ ತೊಟ್ಟಿ ನೀಟಾಗಿ ಖಾಲಿಯಾಗಿದ್ದೇ ನಾ ಕಾಣೆ. ಅತಿವೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಾಡ್ತಾ ಇರತ್ತ ಯಾವಾಗಲೂ, ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್ ಲಾರಿ ಮನಸೋ ಇಚ್ಛೆ 2, 3 ತಿಂಗಳಿಗೆ

ಒಮ್ಮೆ ಬಂದರೆ ಪವಾಡವೇ. ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲೇನಾದರೂ ಸಮಾರಂಭವಾದರೆ, ತೀರಿತು. ಕಸದ ತೊಟ್ಟಿಯ ಪಾಡು ಕೊಂಡಾಟವೇ. ನೂರಾರು ಎಂಜಲು ಬಾಳೆ ಎಲೆಗಳಿಂದಲಂಕೃತವಾಗಿ, ಹಸು, ನಾಯಿ, ತಿರುಕರ ಹುಡುಗರು ಎಲ್ಲರೂ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಿಕೊಂಡಿರಲು, ವಿಜೃಂಭಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ ! ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗೆ ಯಾರು ಎಷ್ಟು ಫೋನು ಮಾಡಿದರೇನು ? ನೇರ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಜಗಳ ಮಾಡಿದರೇನು ? ಎಮ್ಮೆಯ ಮೇಲೆ ಮಳೆ ಹುಯ್ದ ಹಾಗೇ ! ಗಾಳಿಗೆ ಗುದ್ದಿ ಮೈ ನೋಯಿಸಿಕೊಂಡ ಹಾಗೇ ! ಪಾರಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಬಂದು ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡಿ ಖಾಲಿ ಮಾಡಬಾರದೆ ?

ಈ ಲಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ನವರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಈವರೆಗೆ ಕಂಡಿಲ್ಲದ ಖಾಕಿ ವಸ್ತ್ರಧಾರಿಗಳು ಮನೆಗೆ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ-ಇನಾಂ ಅಂತ. “ಯಾರಪ್ಪಾ ನೀವು?” ಅಂತ ಕೇಳಿದರೆ-ಅವರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತನಾಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವವ ಒಬ್ಬ-

‘ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನವರು ಕಣ್ಣಮ್ಮ ನಾವು. ದಿನಾ ನಿಮ್ಮ ಬೀದಿ, ಕಸದ ತೊಟ್ಟಿ ಕಿಲೀನ್ ಮಾಡಾಕಿಲ್ಲವ್ರಾ ನಾವು ? ನೋಡಿ, ನಿಮ್ಮ ಬೀದಿ ಎಂಗೆ ರುಳ ರುಳಾಂತ ಐತೆ, ! ಅಂತ ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ಏನು ?! ದಿನಾ ನಮ್ಮ ಬೀದಿ ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡ್ತಾರ್ಯೆ ?! ಸರಿ, ಈಗ ನಾವು ಕೇಳಿದರೆ ತಾನೇ ಅವರ್ಯಾರೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ, ಹತ್ತೋ, ಇಪ್ಪತ್ತೋ ಕೊಟ್ಟು ಸಾಗಹಾಕ ಬೇಕು. ಕುರಿಗಳಲ್ಲೇ ನಾವು ? ಸಹನೆಯಿಂದಿರಬೇಕು.

ಹೋದ ವರ್ಷ, ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಲೆಂದೇ, 2 ತಿಂಗಳು ಪ್ರತಿ ದಿನ ಮಾಡಿದ ಲೋಕಲ್ calls ಅನ್ನು ಚಾಚೂ ತಪ್ಪದೆ ಗುರುತು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಒಂದೂ S.T.D. ಮಾಡದೆ ಜೋಪಾನವಾಗಿದ್ದಿ. 1,500 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಟೆಲಿಫೋನ್ ಬಿಲ್ ಬಂತು. ನಾವು ತಾರೀಖು ಹಾಕಿ ಬರೆದಿದ್ದ ಲೆಕ್ಕವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಟೆಲಿಫೋನ್ ಆಫೀಸಿಗೆ ಓಡಿದ್ದಿ. ನಾವು ಬರೆದ ಲೆಕ್ಕ ಅವರಿಗ್ಯಾವ ಲೆಕ್ಕ ?

‘ನೀವು ಅಷ್ಟು ಹಣ ಈಗ ಕಟ್ಟಲೇಬೇಕು. ಮುಂದೆ ಸರಿಯಾದರೆ ವಜಾ ಮಾಡೋಣ’ ಅಂತ ದ್ರಾವಿಡ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ ಮಾಡ್ತಾನೇ ಇದ್ದು, ಬೇಜಾರಿಲ್ಲದೆ. ಅದು ಆಗೋ ಕೆಲಸ ಅಲ್ಲಾಂತ ಅವರಿಗೂ ಗೊತ್ತು, ನಮಗೂ ಗೊತ್ತು.

ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತ ದಂಪತಿಗಳು ಹೋದ ವರ್ಷ ಮನೆಗೆ ಬೀಗ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸ್ಯೂಯಾರ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಮಗಳ ಮನೆಗೆ 3 ತಿಂಗಳು ಹೋದರು. ವಾಪಸ್ಸು ಬಂದಾಗ 800 ರೂ.ಗಳ ದೂರವಾಣಿ ಬಿಲ್ ಕಾದು ಕೂತಿತ್ತು, ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಿ

ಎಷ್ಟು ಹೊಡಕೊಂಡರೂ ಒಂದೇ ಉತ್ತರ-‘ಈಗ ಕಟ್ಟಿ ಬಿಡಿ. ಮುಂದೆ ಪಜಾ ಮಾಡೋಣ’. ಕುರಿಗಳು ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು ತಾನೆ ?

ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಬಿಲ್‌ನ ಅಧ್ವಾನ್ನ ಏನು ಹೇಳಲಿ ? ಹಿಂದಿನ ತಿಂಗಳ ಮೊತ್ತ ವನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಒಂದು ಸಲ ಬಿಲ್ ಕೊಟ್ಟರು. ಸರಿ ಯಥಾ ಪ್ರಕಾರ ಆಫೀಸಿಗೆ ರಶೀದಿಗಳ ಸಮೇತ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿ ‘ಹೀಗೆ ಕರೆಕ್ಷಾಗಿ ಹಣ ಕಟ್ಟಿದೀವಿ. ರಶೀದಿ ಇಗೋ.’ ಅಂತ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಿದವು. ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡು, ಕಡತಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ‘ನೀವು ಹಣ ಕಟ್ಟಿದ ಬ್ಯಾಂಕು ರಶೀದಿಯನ್ನು ನಮಗೆ ಲೇಟಾಗಿ ಕಳಿಸಿದೆ. ಈ ಸಲ ಕಟ್ಟಿಡಿ ಸೆಕ್ಸ್ವೆ ಟೈಮು ಪಜಾ ಮಾಡ್ತೀವಿ’ ಅಂತ ಕಂತೆ ಪುರಾಣ ಹಾಡಿದರು. ಮುಂದಿನ ಸಲ 76 ರೂ. arrears ಎಂದು ಬಿಲ್ಲು ಬಂತು.

“ಒಂದು ಪೈಸಾನೂ ಬಾಕಿ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ ಈವರೆಗೆ. Arrears ಹೇಗೆ ಬಂತು?” ಅಂತ ಕೇಳಿದರೆ -

‘ಇದ್ಯಾವುದೋ 1984ರದು. ಕಟ್ಟಬೇಕು’ ಅಂತ ಹೇಳಿ ತೆಪ್ಪಗಾದರು.

ವರ್ಷಾ ವರ್ಷ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ತೆರಿಗೆ ವಸೂಲು ಮಾಡೋದಲ್ಲೆ ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಈ ತರಹ ಬೋನಸ್ ದುಡ್ಡು ವಸೂಲು ಮಾಡಬಹುದೆ ನಮ್ಮ ಘನ ಸರ್ಕಾರ ? ಎಲ್ಲಿ ಕಂಪ್ಲೈಂಟ್ ಮಾಡಿದರೂ, ಎಲ್ಲರೂ ಕಿವುಡರಾಗೇ ಇರ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಿತ್ತಾಳೆ ಕಿವಿಯೆ ?

ಇದ್ದುದರಲ್ಲಿ ತಗ್ಗು ದಿಣ್ಣೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ನೀಟಾಗಿದ್ದ ನಮ್ಮ ರಸ್ತೆಗೆ ಗ್ರಹಚಾರ ವಕ್ರಿಸಿತು. ಹತ್ತಾರು ಮಂದಿ ಒಂದು ಮುಂಜಾನೆ ಬಂದು ಆ ಕೊನೆಯಿಂದ ಈ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಅಗೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಸುಮಾರು 3 ಅಡಿ ಅಗಲ, 3 ಅಡಿ ಆಳದ ದೊಡ್ಡ ಕಮರಿ. ಟೆಲಿಫೋನು ಕಡೆಯವರಂತೆ. ಕೇಬಲ್ ಹಾಕ್ತಾರಂತೆ. ಸರಿ, ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಅಗೆದು ಹಾಕಿ ಮಾಯವಾದರು. ಹತ್ತು ದಿನ ಯಾರೂ ಈ ಕಡೆ ಬರುವ ಪಾಪ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲರ ಪಾಡು ಪೇಚಾಟವಾಯಿತು. ವಾಹನ ಗಳು ಓಡಾಡುವುದು ಇರಲಿ, ನಾವುಗಳೇ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವರ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದೂ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. 2, 3 ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ನಮ್ಮ ರಸ್ತೆಯ ಎಲ್ಲರೂ ಹಳ್ಳಗಳನ್ನು ಹಾರುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸರ್ಕಸ್ ಕಲಾವಿದನೂ ನಾಚುವಷ್ಟು ಪರಿಣಿತರಾದೆವು. 2 ವಾರಗಳ ನಂತರ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ಹಳ್ಳಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದರು. ಅಕಟಾ ! ಎಷ್ಟು ನೀಟಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿದರೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತಾರು ಅಡಿಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಹಲವಾರು

ಇಂಜಿತ್ತರದ speed breakerಗಳು ಸಿದ್ಧವಾದುವು ! ಯಾರಿಗೆ ದೂರಿತ್ತು ಏನು ಫಲ ? ಇಂತಹ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಹಿಸುವುದೇ ಜನಸಾಮಾನ್ಯನ ಹಣೆಯ ಬರಹವಲ್ಲವೆ ?

ಈ ಹೊಸ ದಿಬ್ಬಗಳಿಗೆ ನಾವು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ 8 ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಕೆಲಸಗಾರರ ದಂಡು ನಮ್ಮ ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿತ್ತು. ಹಾ, ಹಾ, ಅನ್ನೋದರಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅಗೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದರು.

“ಅಯ್ಯೋ! ಅಯ್ಯೋ! ನಮ್ಮ ರಸ್ತೆಗೆ ವಿಮೋಚನೆಯೇ ಇಲ್ಲವೆ? ಈಗ್ಗಾನೇ ಕೇಬಲ್‌ಗೇಂಟ್ ಅಗೆದು ಮುಚ್ಚಿದಿರಿ. ತಿರಿಗಿ ಯಾಕ್ರಪ್ಪಾ ಹಳ್ಳ ತೆಗೀತಾ ಇದೀರಿ?” ಅಂತ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಬೊಬ್ಬೆ ಹಾಕಿದಾಗ, ಅವರು ಶಾಂತರಾಗಿ, “ನಾವು ಟೆಲಿಫೋನಿನವ ರಲ್ಪಮ್ಮ, ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಕಡೇವ್ರು. ರಸ್ತೆ ಅಗಲ ಮಾಡ್ತಾ ಇದೀವಿ” ಅಂತ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಅಗೆದು, ಅಗೆದು, ಮಣ್ಣಿನ ರಾಶಿ, ಗಾಡಿಗಟ್ಟಲೆ ಕಲ್ಲಿನ ರಾಶಿ ಗುಡ್ಡೆ ಹಾಕಿ ಅವ್ಯಶ್ಯರಾದರು. 15 ದಿನಗಳಾದುವು. ಈಗ ನಮ್ಮ ರಸ್ತೆಯ ತುಂಬ ಮಣ್ಣಿನ, ಕಲ್ಲಿನ ಪುಟ್ಟ ಬೆಟ್ಟಗಳು. ನಾವೆಲ್ಲಾ ಈಗ hurdles ಪ್ರವೀಣರಾಗಿ ದ್ದೇವೆ. ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿನ ದಯಾದೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವವರೆಗೆ ವ್ಯಾಯಾಮಕ್ಕೇನೂ ಬರವಿಲ್ಲ. ಅರಾಮಾಗಿ ವಾಕಿಂಗ್ ಹೋಗುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಹೋಗಲಿ, ಮನೇಲೇ ಕೂತು ಟಿ.ವಿ. ನೋಡೋಣಾಂದ್ರೆ ಕಂಡಾಬಟ್ಟೆ ಕರೆಂಟ್ ಕಟ್. ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಹಣ ತೆತ್ತು ಆಗ್ಗಾ ಇರೋ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನ ನೋಡಿ, ಪ್ರತಿ ದಿನ ಕಡೆಯ ಪಕ್ಷ 7, 8, ಬಾರಿ ಪವರ್ ಕಟ್. ಆಸೆಯಿಂದ ಗ್ರೈಂಡರ್‌ಗೆ ದೋಸೆಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಕರೆಂಟ್ ಕಟ್. ಅಪರೂಪದ ಅತಿಥಿಗಳು dinnerಗೆ ಬಂದಾಗಲೇ ಕರೆಂಟ್ ಕಟ್. Voltage ಏರಿಳಿತವಂತೂ ದೇವರಿಗೇ ಪ್ರೀತಿ. ನಮ್ಮ ಮನೆ voltage stabilizer ಉ ಟೈಪ್‌ರೈಟರ್ ತರಹ ಶಬ್ದ ಮಾಡ್ತಾನೇ ಇರತ್ತೆ. ಅದಕ್ಕೂ ಒಂದು stabilizer ಬೇಕೇನೋ ಬಹುಶಃ ?

ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು ನೀರಿನ ಬಿಲ್ಲು ನೆಟ್ಟಗೆ ಬಂದದ್ದು ಈವರೆಗೆ ನೋಡಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೋ ಬರೋದು. arrears ಅಂತ ಹಾಕೋದು. ಈ arrears ಅನ್ನೋ ಪದವೇ ನಮಗೆಲ್ಲಾ allergy ಆಗ್ಗಿಟ್ಟಿದೆ. ಆಯುಸ್ಸೆಲ್ಲಾ ಅರಿಯರ್ಸ್ ಕೊಡ್ತಾನೇ ಇರಬೇಕೆ ? ನೀರಿನ ಮೀಟರ್ ನೋಡದೆಯೇ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಬಿಲ್ಲು ಬಿಸಾಕೋದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ ?

ಗ್ರಾಹಕರಿಂದ ಪೈಸಾ ಬಿಡದೆ ದುಡ್ಡು ವಸೂಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅವರನ್ನು ಕೀಲುಗೊಂಬೆಗಳ ತರಹ ಆಡಿಸ್ತಾ, ಕೀಳು ಸೇವೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇದೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ. B.D.A.ಗೆ ಬೆಳಗ್ಗೆಯಿಂದ ಸಂಜೆಯವರೆಗೆ ಕ್ಯೂ ನಿಂತು ಹಣ ಕಟ್ಟಿ ನಿವೇಶನಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಯುವವರೆಷ್ಟು ಮಂದಿ ? ಈಗ ಕೊಟ್ಟೆ, ಆಗ ಕೊಟ್ಟೆ ಅಂತ ಅವರನ್ನು ಕೈಗೊಂಬೆಯಂತೆ B.D.A. ಆಡಿಸ್ತಾ ಇಲ್ಲ? ಜನಸಾವಾನ್ಯನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೀಗಲೆಯೇ ಬಹುದೆ ಹೀಗೆ ? ಆದರೂ ಹತ್ತನೆಯ ಸಲ ದುಡ್ಡು ಕಟ್ಟಿ, ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಕಾಯ್ತಾನೇ ಇದಾರಲ್ಲ ? ಈ ಅಗಾಧ ತಾಳ್ಮೆ ದುರ್ಬಲತೆ ನಮಗೆ ಹಾನಿಕಾರಿ ಆಗ್ತಾ ಇದೆಯೇ ? ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪದಾರ್ಥಕ್ಕೂ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಹಣ ಸುರಿಯುವ ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ಹಣದ ಮೌಲ್ಯ ದೊರಕಬೇಡವೆ? ನಮ್ಮ ಹಕ್ಕುಗಳ ಅರಿವಿದ್ದೇನು ಪ್ರಯೋಜನ ? ವಿದ್ಯುತ್, ನೀರು, ದೂರವಾಣಿ, ಗ್ಯಾಸು, ಬಸ್ಸು, ರೈಲು, ವಿಮಾನ, ಯಾವ ಕಡೆ ನೋಡಿದರೂ, ನಮಗೆ ತಕ್ಕ ಸೌಲಭ್ಯ ಸಿಗ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ವಂಚನೆ ಆಗ್ತಾ ಇರೋದು ಸತ್ಯ. ನಾವೇಕೆ ಇಷ್ಟು ನಿಷ್ಕ್ರಿಯರಾಗಿದ್ದೀವಿ ? ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಏನು ದೂರಿತ್ತರೂ ಅದು ಅರಣ್ಯರೋದನವೇ ಎಂಬ ಅರಿವೆ ? ಸುಮ್ಮನೆ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಿದರೆ ಆಗುವ ಖರ್ಚು, ಕಿರುಕುಳ, ಇವುಗಳಿಂದ ಹಿಂಜರೀತಾ ಇದೀವೆಯೆ ? ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದದ್ದೇ ಪಂಚಾಮೃತ ಎಂಬ ನಿರುತ್ಸಾಹವೆ ? ಹೀಗೆ ಗ್ರಾಹಕರೆಂಬ ಕುರಿಗಳ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಆಯಾ ಇಲಾಖೆಯವರು ಅವರವರ ಸರದಿ ಬಂದಾಗ ಮೆಟ್ಟಾನೇ ಇರ್ತಾರಲ್ಲ. ಕುರಿಗಳೂ ದಂಗೆ ಏಳುವ ಕಾಲ ಬರಬಹುದೆ?

ಚಂದ್ರಗೆ ಸ್ವಂತದ ಬೆಳಕೇ ಇಲ್ಲ ಎರವಲು ಕೊಡುವನು ಸೂರ್ಯ
ಸೂರ್ಯನೆ ಬೆಳಕನು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಅದಾಗಲಾರದು ಕೃತಿ ಚೌರ್ಯ

—ಸುಮತೀಂದ್ರ ನಾಡಿಗ್

ಮದ್ಯ ಮತ್ತು ಮಾನಿನಿ

—ಎಂ. ಉಪೇಂದ್ರ

ಮದ್ಯ ಮತ್ತು ಮಾನಿನಿ - ವಾಹ ! ಎಂಥ ಪ್ರಾಸ, ಅವಳಿ ಮಕ್ಕಳಿರ ಬಹುದೇನೋ ಎನ್ನುವ ಭ್ರಮೆ-ಆದರೆ ಕಡು ವಾಸ್ತವ ಎಂದರೆ, ದ್ರೌಪದಿ ಮತ್ತು ದುಶ್ಯಾಸನರ ಮಧ್ಯೆ ಇರುವ ಶತ್ರುತ್ವ ಈ ಇಬ್ಬರ ಮಧ್ಯೆಯೂ ಮದ್ಯ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದಾಗ ಮಾನಿನಿ ಸುಳಿಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಮಾನಿನಿಯ ಸಾಮೀಪ್ಯವಿದ್ದಾಗ ಮನುಷ್ಯ ಮದ್ಯದ ಕಡೆ ದೃಷ್ಟಿ ಹಾಯಿಸುವುದೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಎರಡೂ ಮತ್ತು ಬರಿಸುವ ಸಂಗತಿಗಳೇ. ಅದಕ್ಕೇಂದೇ ನಾನಿರುವಾಗ ಮದ್ಯದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಏಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಪಾಪ ಆಕೆಗೇನು ಗೊತ್ತು ಮದ್ಯದ ನಶೆ ಏನೆಂಬುದು ? ಅಥವಾ ಮದ್ಯ ತನಗಿಂತ ನಶೇಲೀ ಮತ್ತು ಹಸನ್ಮುಖಿ ಎಂದು ಗೊತ್ತಿರಬಹುದು. ಅಸೂಯೆಗೆ ಅದೇ ಕಾರಣವಾಗಿರಲೂಬಹುದು. ಅಸೂಯೆ ಈ ಮಾನಿನಿಯರ ವಿಶೇಷ ಗುಣ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ, ತನ್ನ ಪುರುಷ ಬಯಸುವ ಸಂಗತಿ ಎಂದ ಮೇಲೆ ಮುಗಿದೇ ಹೋಯಿತು. ಈ ಮದ್ಯ ಮತ್ತು ಮಾನಿನಿಯರ ಸಂಬಂಧವೂ ವಿಚಿತ್ರವಾದದ್ದು. ಪುರುಷ ಮದ್ಯದ ಜೊತೆಗಿರುವಾಗ ಮಾನಿನಿಯನ್ನು ಮರೆಯುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಮಾನಿನಿಯನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ಮದ್ಯದ ಮತ್ತು ತಂತಾನೆ ಇಳಿದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಯಾರಾದರೂ ಪುರುಷರು ಕುಡಿದು ಮತಿಭ್ರಮಣರಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರನ್ನು ಮಾನಿನಿ ಎದುರು ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಇಲ್ಲವೇ ಅವನು ಜಾಸ್ತಿ ಕುಡಿಯಲುಪಕ್ರಮಿಸಿದರೆ, ಮಾನಿನಿಯ ನೆನಪು ತಂದರೆ ಸಾಕು, ಅವ ಬಾರ್‌ನಿಂದಲೇ ಪರಾರಿ !

ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲಾ ಮಹಾಯುದ್ಧಗಳು, ಮಾನಿನಿ, ಮದ್ಯ ಇಲ್ಲವೆ ಸಂಪತ್ತಿಗಾಗಿ ಎನ್ನುವದೊಂದು ಪ್ರತೀತಿ. ತಮಾಷೆ ಎಂದರೆ ಮಾನಿನಿ, ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಬಹುವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ಮದ್ಯವನ್ನು ಅಷ್ಟೇ ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಇದು ಯೋಚಿಸ ಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿ. ಮಾನಿನಿ, ಮದ್ಯ ಎರಡೂ ಮತ್ತು ಬರಿಸುವ ಮತ್ತು ಹಸನ್ಮುಖಿಗಳಾದವುಗಳು ಎಂದು ನಾಪು ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತಿವಂಶ ಇದೆಯಾದರೂ ಹಸನ್ಮುಖಿತ್ವ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಎರಡು ಹಸನ್ಮುಖಿಗಳೆ ಮಧ್ಯೆ ದ್ವೇಷ ಸಹಜವಾದದ್ದು ಮಾನಿನಿ, ಮದ್ಯವನ್ನು ಸವತಿ ಎಂದೇ ಭಾವಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಸವತಿಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ರಿಯೆ, ಹೇಗೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ರುಚಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಹಾಗೆ ಮದ್ಯದ ವಿಷಯಕ್ಕೂ ಇದು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಮದ್ಯ ಸೇವಿಸಿ ಬಂದ

ಪುರುಷನನ್ನು ಅವನ ಮಾನಿನಿ ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ಅಂಶ ಎಂದರೆ ಪುರುಷರು ಮದ್ಯ ಸೇವಿಸಿ ತಪ್ಪು ಮಾನಿನಿಯರ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಯಶಸ್ವಿ ಆಗಿದ್ದಾರೆನ್ನುವದು, ಮದ್ಯಾಧಿಪತಿ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವಂತಹದು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಇಂತಹ ಯಶಸ್ವೀ ಪುರುಷರು ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅವರಂತಹ ಸಾಧ್ಯವಿಗಳು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನಬೇಕು ಯಾಕೆಂದರೆ ಯಾವುದೇ ಗಂಡಾಂತರಗಳಿಲ್ಲದೆ ಮದ್ಯ ಮತ್ತು ಮಾನಿನಿಯರ ಮೇಲೆ ಸ್ವಾಮಿತ್ವ ಸಂಪಾದಿಸಿರುವದು ಕ್ವಚಿತ್ತಾದ ಘಟನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅಂತಹ ಪುರುಷರು ಯಾರಾದರೂ ಇದ್ದಾರೆಯೇ? ಒಂದು ವೇಳೆ ಇದ್ದದ್ದೇ ಆದರೆ ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲಾ ಮದ್ಯಪಾನಿಗಳು ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಶಿಷ್ಯತ್ವ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು !

ಸದ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಸಂಗತಿಗಳೇ ಬೇರೆ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿ ಮಾನಿನಿಯರಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಮದ್ಯ !! ಹಾಯ್, ಹಾಯ್, ಇದನ್ನು ಮಾನಿನಿಯರಿಂದ ರಹಸ್ಯವಾಗಿರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಏನೆಲ್ಲ ಶತ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಇದು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಾಗಿರೇ ಇರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಮಾತು ಪುರುಷ ತನ್ನ ಮಾನಿನಿಗೆ ಭಯಪಡುವುದು ಸಹಜ. ಆದರೆ ಮದ್ಯ ಏಕೆ ಹೆದರಬೇಕು ? ಅದು ಮಾನಿನಿಗೆ 'ನೋಡು ನಿನ್ನೇ ಪುರುಷ ನಿನಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬಯಸುವ ವಸ್ತು ನಾನು' ಎಂದು ಹೇಳುವದನ್ನು ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಮದ್ಯದ ಈ ಉಲೂಕೋಚಿತನಿಂದ ಅವಳು ಸಿಟ್ಟಿಗೆಳುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ಪುರುಷ ಮದ್ಯ ಸೇವಿಸಿ ಬಂದು, ಅವಳನ್ನು ಜಗತ್ತಿನ ಹಸನ್ಮುಖಿಗಳ ಸಾಲಿಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಸಾಧಾರಣ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಳೆಗರೆಯಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಇದು ಮುಗಿಲಿನ ತಾರೆಗಳನ್ನು ಭೂಮಿಗೆ ತರುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನುವ ಕೃತ್ರಿಮತೆ ಎಂದು ತನ್ನ ತಪ್ಪು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಪಟ ನಾಟಕ ಎಂದೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಧಿಕ್ಕರಿಸುತ್ತಾಳೆ; ಪುರುಷನಿಗೆ ಅಘಾತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲ ಸಜ್ಜನ ಪುರುಷರು ಕುಡಿದು ಮನೆಗಳಿಗೆ ಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾರು ಮದ್ಯ ಸೇವಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಜಗತ್ತಿನ ಆತ್ಮನೈತ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ನೀಡುವ ಶಿಫಾರಸಿಗೆ ಅರ್ಹರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಮದ್ಯ ಮಾನಿನಿಯರ ಮದ್ಯ ದ್ವೇಷಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸಹಜ ಕಾರಣ ನೀಡಬಹುದು. ಮಾನಿನಿಯ ವಯಸ್ಸು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮದ್ಯ ಚಿರ ಯೌವನಿ. ವಯಸ್ಸಾದಾಕೆ ಯುವತಿಯರನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುವಂತೆ, ಮಾನಿನಿ,

ಮದ್ಯವನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುವುದು ಸಹ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಕ್ರಿಯೆ ಆಗಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಶೇಷ ಕಾರಣ ಎಂದರೆ, ಪ್ರತಿ ಪುರುಷ ಮದ್ಯ ಸೇವಿಸಿ, ತಾನನ್ನೂ ಯುವಕನೆಂದು ಭ್ರಮಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ವಯಸ್ಸು ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಹೋಗುವ ಮಾನಿನಿ, ಮದ್ಯದ ಮುಖಾಂತರ, ತನ್ನ ಪುರುಷ ಯುವಕನಾಗಿರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಹಿಸಿ ಯಾಳು ? ತನ್ನ ಪುರುಷನೂ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಮುದುಕನಾದರೆ ತಾನೆ ಅವಳಿಗೆ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯ ?

ಸ್ನೇಹಿತನ ಸ್ನೇಹಿತ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ, ಸ್ನೇಹಿತನ ಶತ್ರು ನನ್ನ ಶತ್ರು ಎನ್ನುವ ದೊಂದು ಜನಪ್ರಿಯ ಹೇಳಿಕೆ. ಮದ್ಯ, ಮಾನಿನಿ, ಪುರುಷರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ಜನಪ್ರಿಯ ಹೇಳಿಕೆಯೂ ಸಂಭವಿಸಿದೆ. ಮಾನಿನಿಯ ಸ್ನೇಹಿತ ಅವಳ ಪುರುಷ, ಮತ್ತು ಪುರುಷನ ಸ್ನೇಹಿತ ಮದ್ಯ ಎಂದೂಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ, ಮದ್ಯ ಮತ್ತು ಮಾನಿನಿ ಯರ ನಡುವಿನ ದ್ವೇಷ ಭಯಂಕರವಾದದ್ದು. ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಂದರೆ, ಪುರುಷ, ಮಾನಿನಿಯ ಮಿತ್ರನೇ ? ಇದಕ್ಕುತ್ತರ ನನ್ನ ಬಳಿ ಇಲ್ಲ. ಈ ಮದ್ಯ, ಮಾನಿನಿ, ಪುರುಷರ ತ್ರಿಕೋನ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದದ್ದು ಅಲ್ಲ. ಇದರ ಸಂತ್ತು ವರಿದು, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪೃತ್ತಗಳು ಸಮ್ಮಿಳಿತವಾಗಿದೆ. ಪುರುಷ, ಮಾನಿನಿಯನ್ನು ಮದ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದಾಗ, ಸಿಟ್ಟಿಗೇಳುವ ವೈಖರಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿಯೇ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಒಮ್ಮೆ ಪುರುಷನೋರ್ವ, ಮದ್ಯ ಸೇವಿಸಿ, ಮಾನಿನಿಯ ಭಯದಿಂದ ತತ್ತರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ತಿರುಗುತ್ತಾ ಇದ್ದ. ಅವಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಪಾನ್ ಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಅರಗಿಸಿದ್ದ. ಸುಮಾರು ಎರಡು ಗಂಟೆ ಕಳೆದ. ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿ ಅವನನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ, “ಕಾಕಾ, ನಾನು ಮದ್ಯಪಾನ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲು ಹೆದರಿಕೆ. ನನ್ನ ಬಾಯಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಇನ್ನೂ ವಾಸನೆ ಬರುತ್ತಿದೆಯೇ ಹೇಳು” ಎಂದ. ಇವನಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಕೆರಳಿತು. “ಮೂರ್ಖಾ, ನಾನೂ ನನ್ನ ಮಾನಿನಿ ಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಎದುರಿಸುವುದು ಎಂದೂ ಎರಡು ಘಂಟೆಯಿಂದ ಅಲೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನೀನು ನನ್ನನ್ನೇ ಪರಿಹಾರ ಕೇಳುವಿಯಲ್ಲಾ ?” ಎಂದ. ಬಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಸಂತೋಷ ವಾಯಿತು. “ಸರಿ ಹಾಗಾದರೆ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಇನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಇನ್ನಷ್ಟು ಅಲೆಯೋಣ. ನನಗೂ ಜೋಡಿ ಸಿಕ್ಕಿತು” ಎಂದು ನುಡಿದ.

[ಅನುವಾದ: ಗೋನವಾರ ಕಿಶನ್‌ರಾವ್]

“ನಕ್ಕಾಂನಾ ಗೆದ್ದಾಂನಾ”

—ಶೀನೂ

“ಪಿಂಡ ಪುರಾಣ”

ಮೊದಲೇ ವೈಶಾಖದ ರಣಗುಡುವ ಬಿಸಿಲು, ಅದರ ಮೇಲೆ ಕರುಳಿಗೆ ಕೊಳ್ಳೆ, ಯಿಟ್ಟು ಭುಗಿಲೆನ್ನಿಸುವ ಈ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಹಸಿವು. ಕೂಡಿದವರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಕ್ಕರ್ಧ ಜನ ಏನೇನೋ ನೆವ ಹೇಳಿ ಆಗಲೇ ಕಾಲು ಕಿತ್ತಿದ್ದರು. ಮನೆಯವರು, ತೀರ ಹತ್ತಿರ ದವರು ಹಾಗೂ ಆಳುಕಾಳುಗಳು ಮಾತ್ರ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಮಾತು, ಅದೇ ಉದ್ಗಾರ, ಅದೇ ಖೇದ ‘ಪಾಪ’ ಎಂತಹ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯ. ಭೀಮರಾಯರಿಗೆ ಹಿಂಗ ಆಗಬಾರದಾಗಿತ್ತು. ‘ದೇವರಂತಹ ಮನಿಷ್ಯ ಊರಿಗೇ ಧಣಿ. ಛೇ-ಛೇ-ಅನ್ಯಾಯ, ಅನ್ಯಾಯ’ ದೇವರೂ ಭ್ರಾಂಭೂ ಅಂದರ ಎಷ್ಟು ಭಕ್ತಿ, ಏನು ಗೌರವ. ಪಾಪ’

ರಾಯನ ಹಳ್ಳಿ ದೇಸಾಯಿ ಭೀಮರಾಯರು ತೀರಿ ಹೋಗಿ ದಿನ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಅವರ ಆಪ್ತೇಷ್ಟರೆಲ್ಲ ರುದ್ರಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಗ್ಗೆಯಿಂದ ಅನ್ನದ ಪಿಂಡ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಕಾಯುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೂ ಸೂರ್ಯ ನೆತ್ತಿ ಮ್ಯಾಲ ಬಂದರೂ ಇನ್ನೂ ಕಾಗೆ ಪಿಂಡ ಆಗಬಾರದೆಂದರೆ ಅನ್ಯಾಯವಲ್ಲದೇ, ಮತ್ತೇನು ?

ವೃಣ್ಯಾತ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಾಗ ಏನು ಚಿಂತಿ, ಏನು ಆಶಾ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸತ್ತಾರೋ ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು ? ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕಾಗೀ ಮರೀ ಸಹಿತ ಪಿಂಡ ಸ್ವರ್ಶ ಮಾಡಬಾರದಂದ್ರ್ಯ... ಛೇ...ಛೇ! ಕಾಗೆ ಪಿಂಡ ಆಗದ ಹೊರತು ಭೀಮರಾಯರ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ.

(‘ಭೀಮರಾಯ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗಲಿ’ ಅಂದರ, ಕಾಗೆ ಪಿಂಡ ಆಗೋತನಕ ಉಳಿದವರಿಗೂ ಉಟ ಇಲ್ಲ. ಅನ್ಯಾಯವಲ್ಲದೇ ಮತ್ತೇನು ?)

ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಕಾಗೆಗಳಿಗೇನು ಕೊರತೆ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಬದಿಯ ಬೇವಿನ ಮರ ದಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಕಾಗೆಗಳು ಬಳಗ ಸಹಿತ ಕೀಸರಾ ಬಾಸರಾ ಇಟ್ಟಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಈ

ದರಿದ್ರ ಕಾಗೆಗಳಿಗೆ ಅವತ್ಸರ ಏನು ಅರ್ಜೀನು ಆಗಿತ್ತೋ ಏನೋ, ಒಂದೇ ಒಂದೇ ಕಾಗೆಗೆ ಕೂಡ ಭೀಮರಾಯರ ತ್ರಿಶಂಕು ಆತ್ಮದ ಮೇಲಾಗಲೀ ಅವರ ಬಳಗದವರ ಹಸಿದ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲಾಗಲೀ ಕರುಣೆ ಬಾರದೇ ಹೋಯಿತು.

ಮನೆ ಪುರೋಹಿತ ಹಣುಮಂತಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಮೃತರ ಪಾರಮಾರ್ಥದ ಜೊತೆಗೆ ತಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ಹೊಸೆಯುವ ಯೋಜನೆ ಹೊಳೆದು, ಅವರು ಭೀಮರಾಯರ ಹೆಂಡತಿ ಹೊಸವಿಧವೆ ಕಮಲಕ್ಕನಿಗೆ

‘ಕಮಲಕ್ಕಾ, ನಿಮ್ಮ ಯಜಮಾನರು ಮಹಾಪುಣ್ಯವಂತರು, ದಾನಶೂರರು, ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನ್ನಾಗ ಬೆಳ್ಳಿ ಭಂಗಾರ ದಾನಕೊಡಬೇಕೊಂತ ಇತ್ತೋ ಏನೋ... ಭ್ರಾಮಣರಿಗೆ ಒಂದು ನಾಲ್ಕು ತೊಲ ಭಂಗಾರ, ಬೆಳ್ಳಿ ತಾಟು ಬಟ್ಟಲ ದಾನ ಕೊಡ ತೇನಿ ಅಂತ ಅಂತ ಹೇಳಿಕೋ. ಅಂದರರಸ ಕಾಗಿ ಪಿಂಡ ಆಗತದ ಏನೋ ನೋಡೋಣ” ಎಂದು ಅಮ್ಮಾಲ್ಯ ಸಲಹೆ ಇತ್ತು. ನಾಲ್ಕು ತೊಲ ಭಂಗಾರ ಅಂದರ ಎಷ್ಟು ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗ ಬಹುದೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಗುಣಿಸತೊಡಗಿದರು.

ಕಮಲಕ್ಕ ಪಿಂಡದ ಸಮೀಪ ಬಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿ ಹನಿಗಣ್ಣಾಗಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡರು. ನಿಮಗ ಉಳ್ಳಾಗಡ್ಡೀ ಭಜ್ಜೀ ಅಂದ್ರ ಭಾಳ ಪ್ರೀತಿ ಇತ್ತಲ್ಲ...ಅದಕ್ಕ ನಾ ಇರೋತನಕ ನಿಮ್ಮ ಶ್ರಾದ್ಧಕ್ಕೆ ಉಳ್ಳಾಗಡ್ಡೀ ಭಜ್ಜೀನ ಮಾಡಪ್ಪೇನಿ, ಆತಿಲ್ಲೋ...” ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಇತ್ತು ಕಮಲಕ್ಕ ತಮ್ಮ ಪಿಂಡರೂಪಿ ಪತಿರಾಯರ ಆಶಾ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅತ್ತ ಹಣಮಂತಾಚಾರು “ಶೂ...ಶೂ” ಎಂದು ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟುತ್ತ ಕಾಗೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅನ್ನ ದುಂಡೆಯ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿಸಲು ಶತ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ವಾಯಸ ಕುಲವೆಲ್ಲಾ ಚದುರಿ ಚಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಪಿಂಡದಿಂದ ಇನ್ನೂ ಇನ್ನೂ ದೂರ ಹಾರಿದವು.

ಹಣಮಂತಾಚಾರು ‘ಜಿಪುಣ ಸೂಳೆವಗ’ ಎಂದು ವಟಗುಡುತ್ತಾ ವಾಪಸಾದರು.

ಇತ್ತ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಹಿರಿಯರು ದೇಸಾಯರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ 'ತಂದೀ ಮನಸ್ಸಿನಾಗ ಇದ್ದದ್ದನ್ನ ನಡೆಸಿಕೊಡತೀವಿ ಅಂತ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಿ, ಅಂದರರ್ಥ ಕಾಗೆ ಬರಬಹುದು' ಎಂದು ಸಲಹೆಯಿತ್ತರು.

ಭೀಮರಾಯರ ಹಿರಿಯ ಮಗಳು ಪಿಂಡಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಸಂತಿ, ಮುಖ ತಗ್ಗಿಸಿ, ಕೈ ಜೋಡಿಸಿ ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಪುಟಪುಟಿಸುತ್ತ 'ಅಪ್ಪ, ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಾಗ ಅವ್ವನ ಮೈಮ್ಯಾಲಿನ ಭಂಗಾರ, ಬೆಳ್ಳಿ, ದಾಗೀನು ಎಲ್ಲಾನೂ ನನಗ ಕೊಡಬೇಕೂ ಅಂತ ಇತ್ತು. ಹೌದಲ್ಲೋ ? ನಿನ್ನ ಸೊಸೆ ಆ ಬೋಕಾಣಿಗೆ ಒಂದು ಚೂರೂ ಸಿಗಬಾರದೂ ಅಂತ ಇತ್ತು. ಹೌದಲ್ಲೋ ? ಹಂಗ ಆಗಲಿ. ನಾ ಏನು ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸು ನೋಯಿಸೂದುಲ್ಲ. ಎಲ್ಲನೂ ನಾನೇ ತೊಗೋತೇನಿ. ಆತೋ ಇಲ್ಲೋ....? ಎಂದು ಮೃತರ ಆತ್ಮವನ್ನು ಸಂತೈಸಲೆಳೆಸಿದಳು.

ಕಾಗೆಯೊಂದು ಮರದಿಂದ ಭರ್ತನೇ ಹಾರಿ ಬಂದು, ಒಮ್ಮೆ ಕುಪ್ಪಳಿಸಿ, ಪಿಂಡದ ಬಳಿ ಟುಕು ಟುಕು ಟುಕು ಎಂದು ಒಂಟಿಗಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದು, ತನ್ನ ಹಿಂಭಾಗದ ಕರಿ ಪುಕ್ಕವನ್ನೆಲ್ಲ ಮೇಲೆತ್ತಿ, ಬೋಲ್ಟೆವಿಕ್ ನರ್ತನದ ಭಂಗಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಮಣಿತ ಮಣಿದು ನೆಲಮುಟ್ಟಿ ಬಗ್ಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಮತ್ತೆ 'ಹಾರಿಹೋಯಿತು. ಖಿನ್ನಳಾದ ಮಗಳು 'ಕೊಟ್ಟೀರ್ಯಾ, ನೀವು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಏನಾರ ಕೊಟ್ಟೀರ್ಯಾ ...' ಎಂದು ಮನದಲ್ಲಿಯೇ ಹಿಡಿಶಾಪ ಹಾಕುತ್ತ ಮರಳಿ ಬಂದಳು.

ದೇಸಾಯರ ಮಗ ಒಂದು 'ಅಪ್ಪಾ ಕಾಯ್ದೆ ಏನೇ ಬಂದರೂ ಹೆಣಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಏನೂ ಕೊಡಕೂಡದೂ ಅಂತ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿತ್ತಲ್ಲೋ ? ಹಂಗ ಆಗಲಿ.. ನಿನ್ನ ಆಶೆಪೂರೈಸತೇನಿ' ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡ.

ಕಾಗೆಯೊಂದು ಜಿಗಿದು ಬಂದು 'ಖ್ಯೊ-ಖ್ಯೊ-ಖ್ಯೊ' ಎಂದು ಕೆಮ್ಮಿ, ನಕ್ಕು ಹಲ್ಲಿರಿದು, ಅಣಕಿಸಿ ಹಾರಿ ಹೋಯಿತು.

ಮೈತನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳು ಈ ರೀತಿ ಪಿಂಡದ ಬಳಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ, ಉಳಿದವರು ಮರದ ನೆರಳು ಬಿಟ್ಟು ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಭರಿತ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಒಮ್ಮೆ ಪಿಂಡವನ್ನೂ, ಒಮ್ಮೆ ಕಾಗೆಗಳನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆದರೆ ಆ ದುಷ್ಟ ಕಾಗೆಗಳು ಮಾತ್ರ “ನಹೀ ಚಲೇಗಿ, ನಹೀ ಚಲೇಗಿ ಮಸ್ಕಾ ಬಾಜಿ ನಹೀ ಚಲೇಗಿ” ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತ, ಕುಪ್ಪಳಿಸುತ್ತ, ಅತ್ತಿಂದಿತ್ತ ಹಾರಾಡುತ್ತ ದೇಸಾಯರ ಆಪ್ತೇಷ್ಟರ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದವು. ಹತಾಶ ರಾದ ಜನರೆಲ್ಲ ಮತ್ತೆ ಲೊಚಗುಟ್ಟುತ್ತ ಬೇವಿನ ಮರದ ನೆರಳಿಗೆ ನಡೆದರು.

ಬಿಸಿಲು ಬಲಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಗಿಡದ ಕೆಳಗೆ ಹಣುಮಂತಾಚಾರ್ಯರ ಹತ್ತಿರ ಕುಳಿ ತಿದ್ದ ಹೆಣ್ಣಾಳು ಸಾವಂತ್ರಿ ಒಮ್ಮೆ ಮೈ ಮುರಿದು, ‘ಯಾ . ಶಿವನ’ ಎಂದು ಆಕಳಿಸಿದಳು.

ಧನೆಯ ಮನಿ ಹೆಣ್ಣಾಳು ಸಾವಂತ್ರಿ ಮೂವತ್ತು ಮೂವತ್ತೈದರ ಒಳ ಹೊರಗಿನ ತುಂಬು ತುಂಬಾದ ಹೆಣ್ಣು. ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಿದರೆ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ನೋಡಲೇ ಬೇಕೆನಿಸುವ ಹೆಣ್ಣು. ಹಾಗೆ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ನೋಡದ ಮರ್ಯಾದೆ ರಾಮಣ್ಣಗಳಿಗೆ ‘ತಾವು ಯಾಕಾದರೂ ಮರ್ಯಾದೆ ರಾಮಣ್ಣಗಳಾದೇವೋ’ ಎಂದು ಆ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಪಿಚ್ಚೆನ್ನಿಸಿ, ಕೊರಗು ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಹೆಣ್ಣು. ಅಂತಹ ಲವಲವಿಕೆಯ ಸಾವಂತ್ರಿಗೆ ಬೇವಿನ ಗಿಡದ ಈ ಆಲಸ್ಯ ಬೇಸರ ತರಿಸಿ, ಅವಳು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಆಕಳಿಸಿ ಮೈ ಮುರಿದು ಮೇಲೆದ್ದು, ಆಚಾರ ಸ್ವಾಮೀರ ಎಲೀ ಅಡಿಕೇ ಹಾಕ್ಕೋತೀರೇನಿ ? ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

ಆಚಾರ್ಯ ಪುಂಗವರಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ನೆತ್ತಿಗೇರಿತು. “ರಂಡೇ ಪಂಗಳ ಎಲೀ ಅಡಿಕೇ ಹಾಕ್ಕೊತಾಳಂತ, ಎಲೀ ಅಡಿಕೇ, ಅಲ್ಲೇ ಯಜಮಾನ ಅಂಬಾವ ತ್ರಿಶಂಕು ಆಗಿ ಒದ್ದಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ಯಾನ...ಹಂತಾದರಾಗ ಈಕೆಗೆ ಎಲೀ ಅಡಿಕೇ ತಲಬು ಆತು” ಎಂದು ಹರಿಹಾಯ್ದರು. ಕ್ಷಣ ಬಿಟ್ಟು, ಶಾಂತರಾಗಿ “ಆತು, ಇಷ್ಟ ಕೇಳತೀ ಅಂದ ಮ್ಯಾಲ ಒಂದು ಚೂರು ಅಡಿಕೇ ಒಗೀ. ಅದೂ ಧೂರೀಡ” ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದರು.

ಅಂದಿನ ಆ ಸ್ಮಶಾನ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬೇವಿನ ಬಡ್ಡಿಗೆ ಆತು ಕುಳಿತ ಹಣಮಂತಾ ಚಾರ್ಯರಿಗೆ, ದೇಸಾಯರ ಮನೀ ಹೆಣ್ಣಾಳು ಸಾವಂತ್ರಿ ಮುಟ ಮುಟ ಮಧ್ಯಾನ್ಹ

ದಾಗ “ಧೂರಿಂದ ಅಡಿಕೆಯ ಚೂರನ್ನು ಒಗೆದ” ಆ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸಲು ನನಗೆ ಶಕ್ತಿಸಾಲದು. ನಮ್ಮ ಹಳಗನ್ನಡದ ಕವಿಗಳು ಯಾವವರು ಇದ್ದಿದ್ದರೆ;

“ಇಂತಿರ್ಪರಾ ಪಾರ್ವರುಲಿದ ವಚನಾವೃತವ ಕೇಳ್
ತರುಣಿ, ನಿಬ್ಬೆರಗಾಗಿ ನಸುನಾಚಿ ತನ್ನ ವಕ್ಷಸ್ಥಲ
ವಿರಾಜಿತ ಚಂಬೆಯ ಸೆನೆ, ಸುರುಸುರೇಳಿ ಸುರುಳಿ ಸುರಳಿಯಾಗಿ
ಹೂರಗಳೆದು ಎಳೆದೆಳೆದು ಅದಬಿಚ್ಚಿ ಅದರೊಳು ಹಣಕಿಕ್ಕಿ
ಹೆಕ್ಕಿ ಹೆಕ್ಕಿ ತೆಗೆದೆಸೆದಳೊಂದೊಳ್ಳೆ ಬೀಟಲವ”

ಎಂದು ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರೋ, ಏನೋ.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸಾವಂತ್ರಿ ಧೂರಿಂದ ಒಗೆದ ಆ ಅಡಿಕೆಯ ತುಂಡನ್ನು ಆಚಾರ್ಯರು ಸಂತಸದಿಂದ ಬಾಯಲ್ಲಿ ತೂರಿಕೊಂಡರು. ಮರುಕ್ಷಣ ಅಷ್ಟೇ ಅಕ್ಕಸ ತನದಲ್ಲಿ “ರಂಡೇ ಮಗಳು, ...ಯಮ್ಮೀ ವಾಸನಿ” ಎಂದು ಮುಖ ಕಿವುಚಿದರು. ಕ್ರಮೇಣ ಆ ಅಡಿಕೆಯ ರಸ ಹನಿಹನಿಯಾಗಿ ಅವರ ಜಠರಾಗ್ನಿಯನ್ನು ತಣಿಸಿದಂತೆ ಆಚಾರ್ಯರು ಪ್ರಸನ್ನ ವದನರಾದರು.

ಆಗ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ “ಸ್ವಾಮೀರ, ಇದೇನ ರೀ ಇದು ‘ಕಾಗೆ ಪಿಂಡ’ ಅಂದ್ರೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ತಮ್ಮ ಧರ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಸಿಕ್ಕ ಸದವಕಾಶವನ್ನು ಆಚಾರ್ಯರು ಬಿಟ್ಟಾರೆಯೇ? ಅವರು ಕಾಗೆ ಪಿಂಡದ ಪುರಾಣವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತ “ಎಲ್ಲಿ ತನಕ ಕಾಗೆ ಬಂದೂ ಪಿಂಡೆ ಮುಟ್ಟಿದ್ದುಲ್ಲೋ ಅಲ್ಲಿ ತನಕ ಸತ್ತವಗ ಸದ್ಗತಿ ಇಲ್ಲ. ವಂತ್ ಸತ್ತ ಮನಿಶ್ಶಾ ಮನೆಸ್ಸಿನ್ಯಾಗ ಏನಾರ ಆಶಾ, ಚಿಂತಿ, ಕಾಳಜಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ ಸತ್ತಿದ್ದ, ಕಾಗೆ ಅಂತಹವನ ಪಿಂಡ ಮುಟ್ಟಿದ್ದನೂ ಇಲ್ಲ. ಅವಾಗ ಮೃತನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳೂ, ಇತರೆ ಹಿತಗಡಿಯವರೂ, ವಾವು ನಿಮ್ಮ ಚಿಂತಿ ಆಶಾ ಎಲ್ಲ ಪರಿಹರಿಸ್ತೇವಿ ಅಂತ ಕೇಳಿಕೊಂಡರ ಕಾಗೆ ಅನ್ನ ಮುಟ್ಟಬಹುದು” ಎಂದು ತಿಳಿ ಹೇಳಿದರು.

ಆದರ ನಮ್ಮ ಧಣೀರು ಭೀಮರಾಯರಿಗೆ ಎಂತಹ ಚಿಂತಿ ಏನು ಆಶಾ ಇದ್ದೀತರೀ?' ಎಂದ ಹಳೇ ರೈತ ಹುಚ್ಚಪ್ಪ.

'ಬರೇ ಆಶಾ, ಚಿಂತೀ ಆಪ್ತೆ ಅಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಮನಸ್ಸಿನಾಗ ಏನಾರ ಭೀತಿ, ಹೆದರಿಕೆ, ಇಟಗೊಂಡರೂ ಕಾಗೆ ಬರೋದಿಲ್ಲ' ಎಂದರು ಹಣಮಂತಾಚಾರು.

'ಅವರಿಗ್ಯಾತರ ಹೆದರಿಕೇ, ಅವರ ಕೂದಂಕ ಕೈ ಹಚ್ಚಾವ ಯಾವ ನನ ಮಗ ಇದ್ದ ಊರಾಗ ?' ಎಂದ ಪೈಲವಾನ ಪಂಪಣ್ಣ.

'ಹೆದರಿಕೆ ಅಂದರ ದೈಹಿಕವಾದದ್ದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲಪಾ, ಮಾನಸಿಕ ಹೆದರಿಕೆ, ಮರ್ಯಾದೆ ಹೋಗೋ ಭೀತಿ. ದೊಡ್ಡವರ ಮನಸ್ಸು ಹೀಂಗ ಅಂತ ಹ್ಯಾಂಗ ಹೇಳೋದಪಾ?' ಎಂದರು ಆಚಾರ್ಯರು.

'ಅದೂ ಕರೇವ್' ಎಂದ ಪಂಪಣ್ಣ.

ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಲಕ್ಷಗೊಟ್ಟು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಸಾವಂತ್ರಿ ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಮೇಲೆದ್ದಳು. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಏನೋ ಗುಣಗುಣಿಸುತ್ತ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುತ್ತ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೇ ಉಳಿದವರ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ, ಪಿಂಡದ ಬಳಿಗೆ ನಡೆದು ಬಂದಳು. ಪಿಂಡವನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತ, ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿ, ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಎಂಬಂತೆ 'ನೀವೇನು ಹೆದರಿಕೋಬ್ಯಾಡ್ರಿ ನಾ ಏನು ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಾಂಗಿಲ್ಲ' ಎಂದಳು.

ಒಮ್ಮೆಲೇ ಹತ್ತಾರು ಕಾಗೆಗಳು ಅನ್ನದುಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಮುಗಿಬಿದ್ದು ಕಚ್ಚಾಡ ತೊಡಗಿದವು. ಕ್ಷಣಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ದೇಸಾಯರ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಸದ್ಗತಿ ದೊರಕಿ, ಕಾಗೆಗಳೆಲ್ಲ ಧರ್ಮೆಂದು ತೇಗಿದವು.

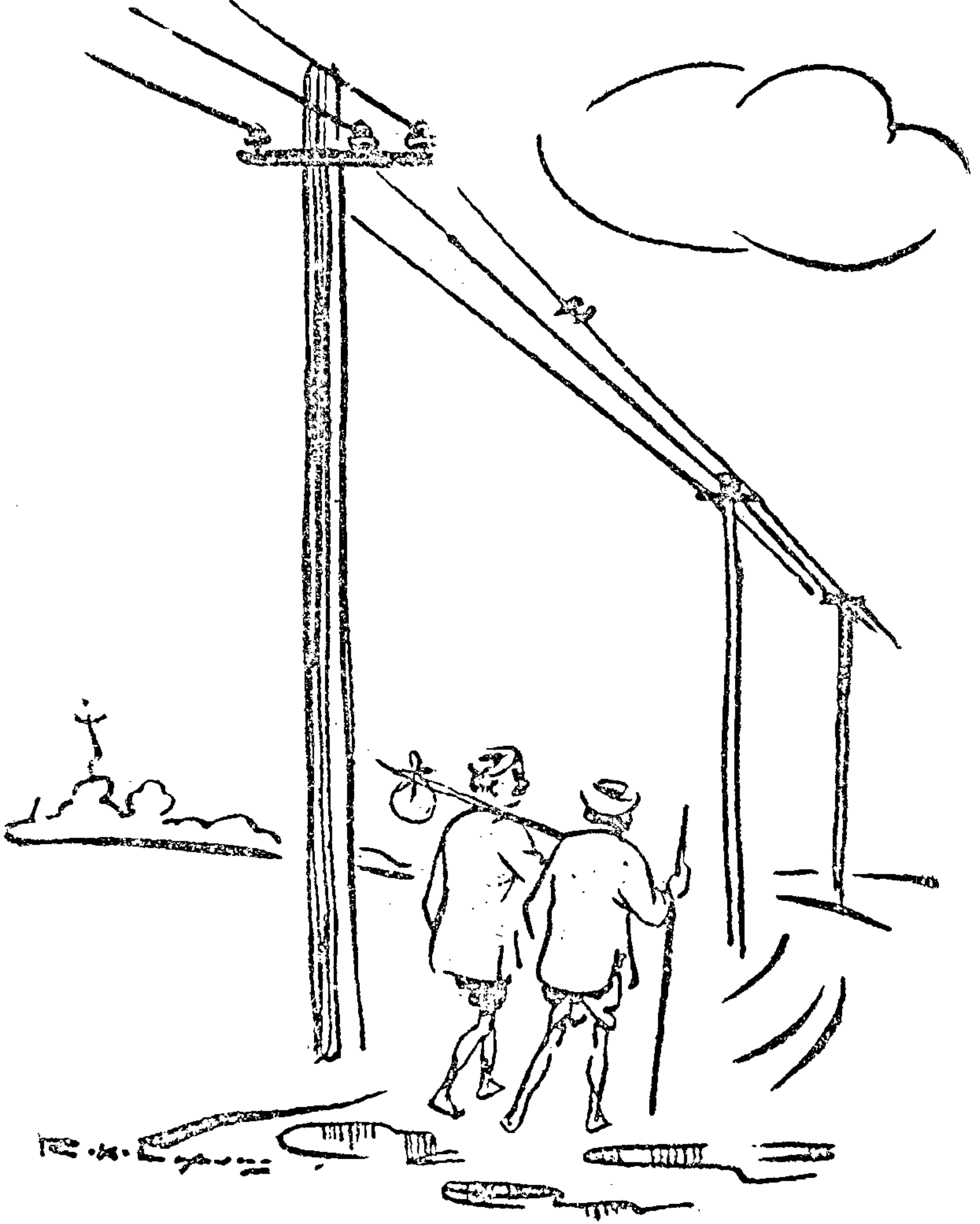
* * * * *

ಆಪ್ತೆಷ್ಟರು ಊಟಕ್ಕೆದ್ದರು.

ಅಂಟೊಳ್ಳಾನೆ ಎಲ್ಲೇ ಕಂಡ್ರು ಬಿಡೋದಿಲ್ಲ ಗೋವಿಂದಂ
ಅವನ್ ಕಂಡ್ರೆ ಸಾಕು ಮಿತ್ರರ ಗೊಣಗು 'ಬಂದ್ವಪಾ ಗೋಂದಂ ಗೋಂದಂ!'

—ಸುವಂತೀಂದ್ರ ನಾಡಿಗ್

“ಪಂಜಾಯಿ ರಾಜ್ಯ ಬಂದದ್ದು ಒಳ್ಳೆದಾಯ್ತು ಕಣ್ಣು, ನಂ ಬೋರ
ಬೆಂಗ್ಕಾರ್ಗಿಂತ ಇಲ್ಲೆ ಚೆಂದ ಅಂತ ಕೂತಿಬಟ್ಟವ್ವೆ”

‘ಮದುವೆಯ ಉಡುಗೊರೆ’

ಲೇಖಕ : ಬಿ.ಎಸ್. ಚಂದ್ರಶೇಖರ್

ಕಾಳಿಕಾ ಪ್ರಕಾಶನ, ಧಾರವಾಡ.

104 ಪುಟಗಳು; 1989,

ಅಪರಂಜಿ ಬಳಗದವರಾದ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ಅವರ ಪ್ರಹಸನ ಸಂಕಲನ ‘ಮದುವೆಯ ಉಡುಗೊರೆ’. ಹಾಸ್ಯ ಅಂದರೆ ಚೂಪಾಗಿರಬೇಕು ಕಣೋ, ಆದರೆ ಯಾರನ್ನೂ ತೀವಿಬಾರದು ! ತಿಳಿಯಾಗಿ, ಮುಗ್ಧವಾಗಿರೋ ಹಾಸ್ಯಾನೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಾದದ್ದು ಅಂತ ದಿ|| ರಾ.ಶಿ. ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ದು. ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ಅವರ ಹಾಸ್ಯ ಈ ಬಗೆಯದು. ಜೀವನದ ದಿಸನಿತ್ಯದ ಆಗುಹೋಗುಗಳನ್ನು ವಾರೆಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡಿ. ಆ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಹಾಸ್ಯದ ನವಿರಾದ ಪೋಷಾಕಿನಲ್ಲಿ ಅಲಂಕರಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿ ‘ಸಿನಿಕತೆ’ ಕಮ್ಮಿ, ಲಘುಹಾಸ್ಯದ ಅಂಚಿನಲ್ಲೇ ನಡೆಯುವ ಲೇಖನಗಳು ಓದುಗರನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಅವರ ಲೇಖನಿಯ ರುಚಿ ನೋಡಿ !

ಲಲನಾಮಣಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಉದಯ ತಾರೆ. ಅವಳ ಕಾದಂಬರಿ ಸಿನಿಮಾ ಆಯ್ತು (ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ನೆರವಿನಿಂದ !). ಆ ನಿರ್ಮಾಪಕರೇನಾದರೂ ?

ಲಲನಾ : ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅವರು ಯಾವುದೋ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಲಾಟರಿ ಟಿಕೆಟ್ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದಾರಂತೆ! ಈ ಲಲನೆಯ ಗುರಿ ? ಕನ್ನಡ ಭುವನೇಶ್ವರಿಗೆ 1008 ಕಾದಂಬರಿಗಳ ರತ್ನ ಹಾರ ಹಾಕಬೇಕು ! ‘ಕನ್ನಡಮ್ಮನ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಇದೂ ಬರೆದಿದ್ದರೆ ತಪ್ಪಿಸಲು ನಾನು, ನೀವು ಯಾರು ?’ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ ಶೇಖರ್.

ವೃತ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಅನ್ನೋ ಬರಹ ಸೊಗಸಾಗಿದೆ. ಹೋಟಲ್ ಪರಿಚಾರಕರನ್ನು ಹೇಗೆ ಟ್ರೇನ್ ಮಾಡ್ತಾರೆ ಅಂತ ನಿರೂಪಿಸುವಾಗ ಸೈಕಾಲಜಿ ಪಾತ್ರ ? ಲೇಖನ ‘ಓದಿ ನಗ್ತು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ !’ ‘ಸಹಾಯಧನ ವೃತ್ತಾಂತ, ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಣಿದೆ, ಎಲ್ಲಾ.

ರಾಜರಂತೆಯೇ ಆ ರಾಜನಿಗೂ ವಿರೋಧಿಗಳೊಡನೆ ಹೋರಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯ ಕಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು !' 'ರಾಜನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಸಹಸ್ಯಗೂ ಧಟ್ಟನೆ ಉತ್ತರ ಬೇಕು ! ಯೋಚಿಸುವುದು ಅವನಿಗೆ ಕೊಂಚವೂ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದ ವಿಷಯ !' ಈ ರೀತಿಯ ಕಚಗುಳಿಗಳು ಹೇರಳವಾಗಿದೆ.

'ಶಾಂತಿಗಾಗಿ ಕ್ರಿಕೆಟ್' ಲೇಖನದ ಸವಿ ನೋಡಿ. ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಮಗ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಸೆಟ್ ಬೇಕು ಅಂತಾನೆ. ಹಣ ಎಲ್ಲಿಂದ ತರೋದು ? ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕಾಲಿಸಿತು—ಶಾಂತಿಗಾಗಿ ಕ್ರಿಕೆಟ್. ಅದೇ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಎರಡು ಮೂರು ಸಲ ಓದಿದಾಗ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಮೆದುಳು ಚುರುಕಾಯಿತು. ಶಾಂತಿಗಾಗಿ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆದರೆ ಕ್ರಿಕೆಟ್‌ಗಾಗಿ ಶಾಂತಿ ಏಕಾಗಬಾರದು? ಮುಂದಾದದ್ದನ್ನು ನಿಮಗೆ ಈಗಲೇ ಹೇಳಿ ಧೂರ್ತನಾಗಲು ಈ ವಿಮರ್ಶಕ ರೆಡಿಯಾಗಿಲ್ಲ !

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, 'ಮದುವೆಯ ಉಡುಗೊರೆ' ಸರಳ, ಸಹಜ, ಸವಿನಯ ಹಾಸ್ಯ ದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಿಯರಿಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಉಡುಗೊರೆ !

—ಪ್ರಕಾಶ್

ಪೀರ್ ಸಾಹೇಬ್, ಪೀರ್ ಸಾಹೇಬ್ ಇದೇನ್ ಬೆಂಕಿಗ್ ಗಡ್ಡ ?

“ನನ್ ಗಡ್ಡ ಸ್ವಾಮಿ ನನ್ ಇಷ್ಟ, ನೀವ್ ಬರಬೇಕಿಲ್ಲ ಅಡ್ಡ”

—ಸುಮತೀಂದ್ರ ನಾಡಿಗ್

ನಂ ಲಲಿತೂ ಮಗೂಗೆ ಪ್ಲೇಹೌಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂಗೆ ಕರೆದಿದ್ದಾರಮ್ಮ
ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಹಣ್ಣು ಕಾಯಿ ಎಲ್ಲಾ”

ಹೊಸಗನ್ನಡಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಪದಗಳು

—ಶಿವ

ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಸೊರಗಿ ಹೋಗ್ತಾ ಇದೆ ಅನ್ನೋ ಕೂಗು ಕೇಳ್ತಾ ಇದೆ. ಭಾಷೆ ಬೆಳೆ ಬೇಕು ಅಂದ್ರೆ ಅವಕ್ಕೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಹೊಸ ಪದಗಳು ಸೇರಬೇಕಾದ್ರು ಸಹಜವೇ. ಈ ಪದಗಳ ಸ್ವರೂಪದಿಂದಲೇ ಅವುಗಳ ಅರ್ಥ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟೋಹಾಗಾದ್ರೆ ಭಾಷೆ ತಾನಾಗೇ ಬೆಳೆಯುತ್ತೆ, ಅಲ್ಲೆ? ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅಳಿಲು ಸೇವೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಇರಲಿ ಅಂತ. ಈ ಕೆಳಗಿನ ಹೊಸ ಪದಗಳನ್ನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಪರಾಂಬರಿಸಿ. ಇದನ್ನ ಓದಿದ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮೂ ಏನಾದ್ರೂ ಹೊಸ ಪದಗಳಿದ್ದೆ ಬರೆದು ತಿಳಿಸಿ,

ಸೋನಿಯಾ ಮೋರೆ

ಸಿಡುಕು ಮುಖ, ಸದಾ ಹುಬ್ಬು ಗಂಟು ಹಾಕಿ ಕೊಂಡಿರುವುದು.

ಉದಾ.:— “ನಮ್ಮ ಹುಡುಗ ಯಾಕೋ ನೋಡಿ ಸದಾ ಸೋನಿಯಾ ಮೋರೆ ಹಾಕೊಂಡಿರ್ತಾನೆ. ಒಂದು ಹಾಸ ಇಲ್ಲ, ಹುಡುಗಾಟ ಇಲ್ಲ.”

ಪೂಜಾರಿಸು

ಆಧಾರವಿಲ್ಲದೇ ಸಾಲ ನೀಡು. ಉದಾ.:— “ಆಚೆ ಮನೆ ರಂಗಪ್ಪ ಹಿರೇರು ಮಾಡಿಟ್ಟ ಅಸ್ತಿನೆಲ್ಲಾ ಪೂಜಾರಿಸಿ, ಪೂಜಾರಿಸಿ, ಎಲ್ಲಾ ಕಳೊಂಡ.”

ತಿವಾರಿತನ

(ಗೊಯಬ್ಬಲಿಸು) ಅತಿರೇಕವಾದ ಸ್ವಪ್ನಚಾರ ಮಾಡುವ ಗೀಳು.

“ಲೋ ಪುಟ್ಟ, ಯಾರು ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಮಾನಿಟರ್ ಆಗೋದೇ ಇಲ್ಲೇನೋ? ಮಹಾ ಮಾನಿಟರ್ ಆದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ನೆನ್ನೆಯಿಂದ ಒಂದೇ ತಿವಾರಿತನ ತೋರಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೀಯಲ್ಲ!”

ಬೋಫಾರಿಸುವುದು

ಮೋಸದ ವ್ಯವಹಾರ. ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಇದು ಆಗಲೇ ಬಳಕೆಗೆ ಬಂದಿದೆ,

(ಉದಾ:- ಇನ್ ಪು ಥೋಡಾ ಬೊಫಾರ್ಸ್ ಹೈ.) ಉದಾ:- ಇದ್ರಲ್ಲೇನೋ ಬೊಫಾರ್ಸ್ ಇದೆ ಗುರೂ!

ದೇವೀಕರಿಸು

ಜಮತ್ಕಾರದಿಂದ ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ಪೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದು.

“ಗೋವಿಂದರಾಜು ಬಲೇ ಕಿಲಾಡಿ. ಅವತ್ತು ಕ್ಲೆಬ್ಬ ಮೀಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸುಳಿವೂ ಕೊಡದೇ ಜಯಣ್ಣನ್ನು ದೇವೀಕರಿಸಿಬಿಟ್ಟ.” (ಶೇಖರ ವದನ ನೋಡಿ)

ಶೇಖರ ವದನ

ದೇವೀಕೃತನಾದವನ ಮುಖಾರವಿಂದ. “ಅಯ್ಯೋ, ಎಂಥ ಅನ್ಯಾಯ ಆಯ್ತು ಅಂತೀರಿ! ನಮ್ಮ ರಂಜಾನ್ ದರ್ಗ ತನ್ನ ಮಗ ಫಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಬರಾನೆ ಅಂತ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ನಂಬೊಂಡಿದ್ದ. ರಿಸಲ್ಟ್ ಬರಾನೇ ಅವನ ಶೇಖರ ವದನಾನ ನೋಡೋಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲ.”

ಅಜಿತಾನುಭವ

ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿ ಇನ್ನೇನು ಸಿಕ್ಕಿ ಬೀಳುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ ನಡುಕ. “ನೋಡಿ, ಡಾಕ್ಟ್ರಿ. ಮೈಯ್ಯಲ್ಲಾ ಷಾಕೋ ಸಣ್ಣಗೆ ಥರ ಥರ ಗುಟ್ಟಾಇದೆ. ಕೈ ಕಾಲೆಲ್ಲಾ ಅದೂರ್ತಾ ಇದೆ. ಏನಾರೂ ಮಾಡಿ.”

“ನೋಡ್ವಿ, ನಿಮಗೆ ಎಂಥದೂ ಖಾಯಿಲೆ ಇಲ್ಲ. ನಿನ್ನೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ರೇಯ್ಡ್ ಆದಾ ಗ್ಲಿಂದ ತಾನೆ ಇದು ಶುರು ಆಗಿರೋದು? ಇದು ಬರೀ ಅಜಿತಾನುಭವ, ಅಷ್ಟೆ.”

ಸತೀಶ್ಚರ್ಯ

ಇಟಲಿಯ ಅಮೃತಶಿಲೆಯಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಈಜುಕೊಳ. (ಹೆಂಡತಿ ತಂದ ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಅಲ್ಲ.) “ಆ ಪಂಚತಾರಾ ಹೋಟಲ್ಲಿನ ವೈಭವವೇ ವೈಭವ. ಅಲ್ಲಿನ ಸತೀಶ್ಚರ್ಯ ನೋಡೋಕ್ಕೆ ಎರಡು ಕಣ್ಣು ಸಾಲದು”

ಮಿಸ್ ಮೇಯೋ ಮತ್ತು ನಾನು

—ಎ. ಜಿ. ಭಟ್ಟ

‘ಮೇಯೋ’ ಎಂಬ ಹೆಣ್ಣು ಮತ್ತೆ
ಬಂದಳು ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ
ಸಹಜವಾಗಿ ಸೋತೆ ನಾನು
ಅವಳ ರೂಪ ವೇಷಕ್ಕೆ

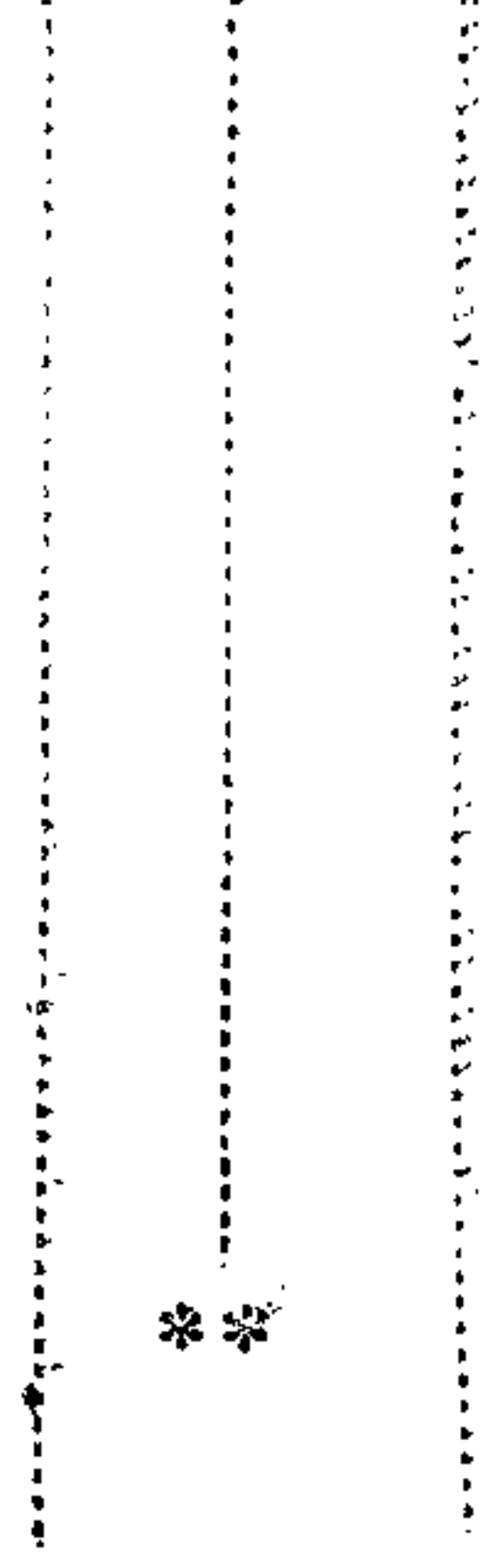
ಅವಳ ನನ್ನ ನಡುವೆಯೇನೋ
ನಡೆದು ನಮ್ಮ ಭೂಕುಟಿ
ಅಂಕ ಡೊಂಕ ಕೊಂಕಿ ಸೋಂಕಿ
ಅಂಟಿಕೊಂಡು ಕೊಂಡುಟಿ—

ನಿಂತ ವೇಳೆ ನೆನಪಾಯಿತು
ಅವಳು ಬರೆದ ಪುಸ್ತಕ
ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಸಲೆ ಕಾಯಿತು
ನನ್ನ ಹಾಳು ಮಸ್ತಕ

ಅವಳ ಪಕ್ಕ ಮುರಿಯುವಂತೆ
ತುಟಿ —ಗಲ್ಲವು—ಹರಿಯುವಂತೆ
ಅಪ್ಪಿ ಮುದ್ದನಿತ್ತೆನು
ಬವಳಿ ಬಂದು ಬೀಳಲವಳು

ನಾನು ಕಾಲು ಕಿತ್ತೆನು
ಪಾಪ ಹೆಣ್ಣು ಎಂದೂ ಮರಳಿ
ಬಂದು ಹೆಣವ ಹೊತ್ತೆನು
ಚಿತೆಯ ವೆಚ್ಚ ತೆತ್ತೆನು

ಶಂಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಸೈನಿಕ ಕ್ರೀಡೆ

ಪೀಣಿ, ಮೂರನೆಯ ಹಂತ, ಪೀಣಿ,
ಬೆಂಗಳೂರು-560058

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಯುನೈಟೆಡ್ ಸ್ಕೀಲ್ಸ್ ಎಂಟರ್ಪ್ರೈಸಸ್

94 2 ಸರ್ದಾರ್ ಪತ್ರ್ಪ್ಪ ರಸ್ತೆ

ಪೌಕತ್ ಮೊಹಲ್ಲ

ಬೆಂಗಳೂರು-560002

ಶುಕ್ತಮ ದರ್ಜೆ ಉಕ್ಕಿನ ಸರಬರಾಜುದಾರರು

ದೂರವಾಣಿ : 221107

Statement about ownership and other particulars about newspaper "APARANJI" to be published in the first issue every year after the last day of February.

FORM IV

(See Rule 8)

1. Place of Publication	---	Bangalore
2. Periodicity	...	Monthly
3. Printer's Name	---	V R Nath
Nationality	...	Indian
Address	...	404, Sampige Road
Malleswaram
Bangalore-560 003
4. Publisher's Name	...	M. Shivakumar
Nationality	...	Indian
Address	...	Aparanji Karyalaya
36, 6th Main Road
Malleswaram
Bangalore-560 003
5. Editor's Name	...	M. Shivakumar
Nationality	---	Indian
Address	...	Aparanji Karyalaya
36, 6th Main Road
Malleswaram
Bangalore-560 003
6. Name and address of individuals who own the newspaper and partners or share holders holding more than one percent of the total capital	...	M. Shivakumar
Sole Proprietor
Aparanji Karyalaya
36, 6th Main
Malleswaram
Bangalore-560 003

I, M. Shivakumar, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

23rd February 1990

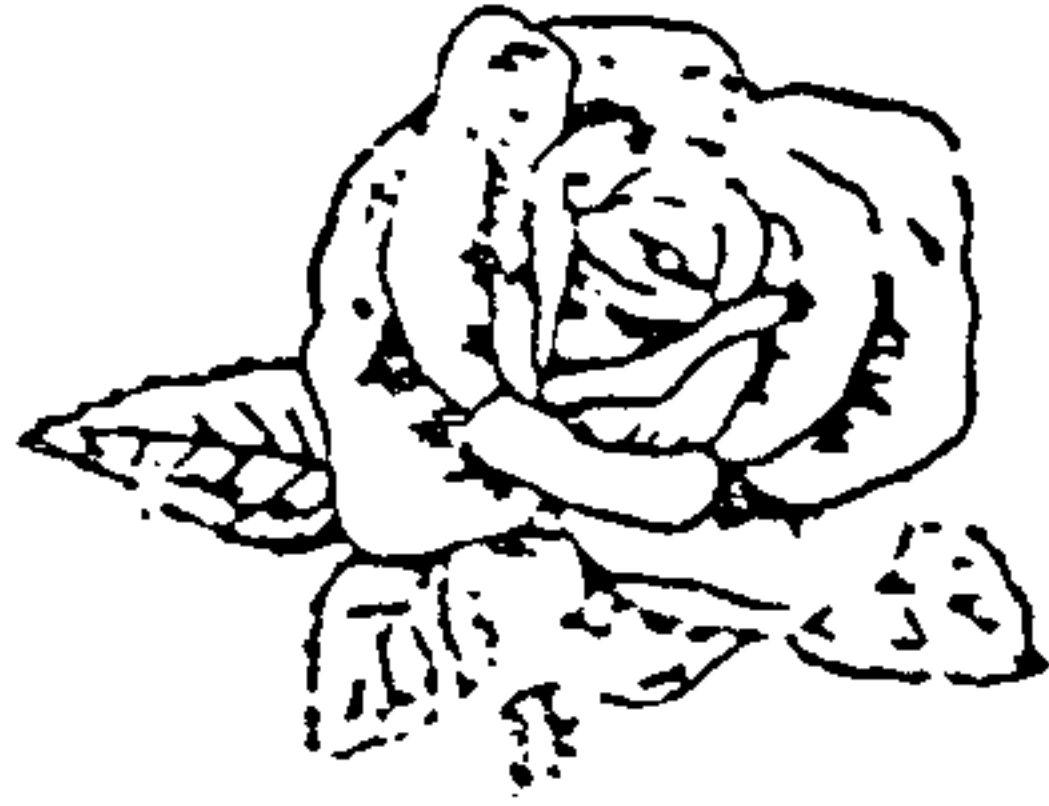
M. SHIVAKUMAR
Publisher

ಮಾಸ್ ಕಾಟ್ ಆಗೋ ಕೆಮಿಕಲ್ಸ್
ಪೈವೇಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್

93, 3ನೇ ಘಟ್ಟ,
ಪೀಣ್ಯ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಏರಿಯ,
ಬೆಂಗಳೂರು-560 058.

ದೂರವಾಣಿ : 395902 ತಂತಿ : 'ಮಾಸ್ ಕಾಟ್' ಟೆಲೆಫ್ -845-580
ಭತ್ತ, ಕಬ್ಬು ಮತ್ತು ಗೋಧಿಯ ಬೆಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಳೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ
'ನಾಕ್ವೀಡ್' ಕಳೆನಾಶಕವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ.

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ :-

ಎನ್. ಎಸ್ ಗಿರಿವಾಜಿ ಆಂಡ್ ಸನ್ಸ್
[ಬೆಂಗಳೂರು]

ನಂ. 46, ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಸಬುರ್ಬ್
ಯಶವಂತಪುರ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 022.

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಟರ್ನರ್-ಕೀ ಕನ್ ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ಸ್
(ಪ್ರೈ.) ಲಿಮಿಟೆಡ್
11ನೇ ಮೇನ್ ರಸ್ತೆ
ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ
ಬೆಂಗಳೂರು-560 003.

ಫೋನ್ : 364118